

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการพัฒนากระบวนการออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่เหมาะสม
กับนักเรียนในโรงเรียนชายขอบ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ปณิตดา ยอดแสง

ธัญชัย ตรีธัญญา

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้ทุกช่วงวัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ราชบุรี)

ปี 2565

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
สารบัญภาพ	ข
	ค
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	4
เป้าหมาย	4
ผลการดำเนินกิจกรรม (มกราคม - ธันวาคม 2565)	5
สถานที่ / ระยะเวลา / จำนวนคน	5
การออกแบบโครงการ / การจัดการเรียนการสอน	5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	8
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	12
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	14
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	16
ผลการดำเนินกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์	19
สรุปผลการดำเนินกิจกรรม	71
พัฒนาการด้านภาษาไทย	71
การบูรณาการวิชาดนตรีเข้ากับวิชาภาษาไทย	71
พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	72
พัฒนาการของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหลังเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการที่ชัดเจน (รายบุคคล)	72
พัฒนาการของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหลังเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการ (ภาพรวม)	79
ข้อเสนอแนะ	83
ข้อสรุป	83

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงวงจรการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของ David Kolb	1
ภาพที่ 2 เส้นโค้งการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Curve)	1
ภาพที่ 3 การบูรณาการองค์ความรู้	3
ภาพที่ 4 แผนภาพสรุปการดำเนินโครงการ	4
ภาพที่ 5 แสดง พยาณชนะไทย 44 ตัว	7
ภาพที่ 6 สระและเสียงในภาษาไทย	7
ภาพที่ 7 การอ่านออกเสียงพยาณชนะไทย	8
ภาพที่ 8 การอ่านออกเสียงสระไทย	9
ภาพที่ 9 การผันเสียงวรรณยุกต์ไทย	10
ภาพที่ 10 พยาณชนะควบกล้ำในภาษาไทย	10
ภาพที่ 11 ผังคำคล้องจอง	13
ภาพที่ 12 ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน Pre – Test	20
ภาพที่ 13 ตัวอย่างสื่อชิ้นงาน Popup พยาณชนะไทย	22
ภาพที่ 14 การเรียนเรื่อง พยาณชนะไทย และการทำชิ้นงาน Popup พยาณชนะไทย	22
ภาพที่ 15 สื่อไม้บรรทัดสระไทย	24
ภาพที่ 16 การเรียนเรื่อง สระไทย ด้วยการร้องเพลงและอ่านสระจากสื่อไม้บรรทัดสระไทย	25
ภาพที่ 17 สื่อพัดผันวรรณยุกต์	27
ภาพที่ 18 สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ	29
ภาพที่ 19 การเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดและฝึกอ่านสะกดคำเป็นจังหวะโดยการปรบมือ	29
ภาพที่ 20 การเรียนเรื่องคำประสมโดยใช้สื่อไม้บรรทัดคำประสม	31
ภาพที่ 21 ผลงานนักเรียน เรื่องคำประสม	32
ภาพที่ 22 การเรียนเรื่อง คำคล้องจอง	34
ภาพที่ 23 ตัวอย่างใบงาน เรื่องคำคล้องจอง	34
ภาพที่ 24 ผลงานนักเรียน เรื่องคำคล้องจอง	35
ภาพที่ 25 ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test	37
ภาพที่ 26 การเรียน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำคล้องจอง	42

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 27 ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test	44
ภาพที่ 28 แบบทดสอบหลังเรียน Post – Test ที่นักเรียนทำ	44
ภาพที่ 29 ผลงานนักเรียนเรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพที่วาด	46
ภาพที่ 30 ตัวอย่างแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (ร้อยเรียงเสียงสัมผัส)	48
ภาพที่ 31 ผลงานแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (ร้อยเรียงเสียงสัมผัส)	48
ภาพที่ 32 ผลงานนักเรียน เรื่อง การเขียนคำคล้องจอง และวาดภาพประกอบ	49
ภาพที่ 33 การเรียน เรื่อง หลักการและวิธีการแต่งกลอน 4	51
ภาพที่ 34 ตัวอย่างแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (วางจัดคำคล้องจอง)	52
ภาพที่ 35 ผลงานแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (วางจัดคำคล้องจอง)	52
ภาพที่ 36 การเรียน เรื่อง การแต่งกลอน 4	54
ภาพที่ 37 ผลงานการแต่งกลอน 4 ของนักเรียน เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	54
ภาพที่ 38 ผลงานการแต่งกลอน 4 การอ่านบทกลอนเป็นทำนองและนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอน	56
ภาพที่ 39 ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test	56
ภาพที่ 40 แบบทดสอบหลังเรียน Post – Test ที่นักเรียนทำ	57
ภาพที่ 41 การเรียน เรื่อง ความหมายและหลักของการฟัง	59
ภาพที่ 42 การเรียน เรื่อง การร้องบทกลอนที่นักเรียนประพันธ์เป็นทำนอง	67
ภาพที่ 43 การเรียน เรื่อง การพูด การเป็นพิธีกร นักร้อง สำหรับเด็ก	69
ภาพที่ 44 การทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test ด้วยการพูดเป็นพิธีกรและร้องเพลงที่ประพันธ์	71
ภาพที่ 45 การเข้าไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มแรก : หลังเข้าร่วมกิจกรรม	80
ภาพที่ 46 การสอนวงดุริยางค์กับนักเรียนกลุ่มพิเศษเพียงกลุ่มเดียว	81
ภาพที่ 47 การซ่อมตั้งแถววงดุริยางค์	81
ภาพที่ 48 การสอนวงดุริยางค์กับนักเรียนแบบรวมกลุ่มระหว่างนักเรียนกลุ่มพิเศษและนักเรียนปกติ	82
ภาพที่ 49 การสอนด้วยการให้เพื่อนสอนเพื่อนหรือพี่สอนน้อง	82
ภาพที่ 50 การซ่อมตั้งแถววงดุริยางค์	83
ภาพที่ 51 หลังการฝึกซ้อม 1 เดือน ได้บรรเลงเพลงชาติในกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า	83

รายงานผลการดำเนินโครงการ

หลักการและเหตุผล

ปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 ส่งผลทำให้มีการปรับการเรียนการสอนจากรูปแบบการเรียนการสอนในห้องเรียน (Classroom learning) ไปเป็นการเรียนรู้แบบออนไลน์ (Online Learning) มากขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และฝึกทักษะที่หลากหลายจากการลงมือปฏิบัติจริง และการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนยังก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) ระหว่างครูกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียนได้โดยตรง ครูสามารถถ่ายทอดและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ข้อดีของการเรียนรู้แบบออนไลน์คือผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและสามารถทบทวนซ้ำในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจได้ แต่การเรียนรู้แบบออนไลน์มีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-paced Learning) เพราะเมื่อนักเรียนอยู่นอกสายตาคู การที่นักเรียนจะสามารถมีสมาธิหรือสะท้อนความรู้ที่ตนเองได้เรียนรู้ไปนั้นเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กนักเรียนชายขอบที่มีบริบทต่าง ๆ ไม่เหมาะสมในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ยิ่งไปกว่านั้นเด็ก ๆ ไม่สามารถเข้าสู่การเรียนรู้แบบออนไลน์ได้ เพราะขาดอุปกรณ์ที่เข้าถึงการเรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ และสัญญาณอินเทอร์เน็ต โรงเรียนจึงปรับมาใช้การให้ใบงานแก่เด็ก ๆ สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง คณะทำงานลงพื้นที่สำรวจพบปัญหาจากการเรียนในลักษณะนี้อย่างมาก เช่น เด็กในพื้นที่สวนผึ้งเป็นเด็กกะเหรี่ยง ยังไม่สามารถอ่าน/เขียนภาษาไทยได้คล่อง พ่อและแม่ ก็ไม่สามารถช่วยสอนได้ ทั้งอ่าน/เขียนไม่ได้เช่นกัน หรือต้องทำงานเลี้ยงชีพทำให้ไม่มีเวลามาช่วยเด็กในการทำใบงานส่งครู ส่งผลให้ครูไม่ได้รับใบงานกลับมา การเรียนรู้ตามระบบของเด็กจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

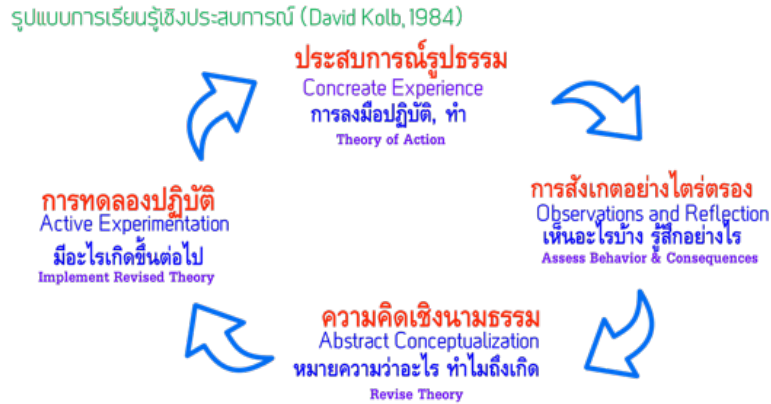
ตลอดระยะเวลาการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 ตั้งแต่รอบ 1-3 คณะทำงานได้ดำเนินการช่วยเหลือโรงเรียนและเด็กนักเรียนทั้งในอำเภอจอมบึงและสวนผึ้งมาตลอด เช่นการทำโครงการอาสาสมัครการศึกษาประจำหมู่บ้านลงไปช่วยสอนและทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 3 โรงเรียน 1 กลุ่มบ้าน และโครงการบูรณาการสาระวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และดนตรี ในการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเขียนได้ ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ให้กับนักเรียนที่มีการเรียนรู้ช้า จำนวน 30 คน ของโรงเรียนบ้านห้วยผาก โดยการจัดกิจกรรมในโรงเรียนและการส่ง learning box ให้นักเรียนฝึกฝนที่บ้าน โดยมอบหมายให้แกนนำเยาวชนในพื้นที่เข้าไปช่วยนักเรียนในการทำกิจกรรม

โดยทั้ง 2 โครงการได้นำแนวคิดและวิธีการทำงานในการจัดการเรียนการสอนใน มจร.ราชบุรี มาดำเนินการดังนี้

1. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และเส้นโค้งการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

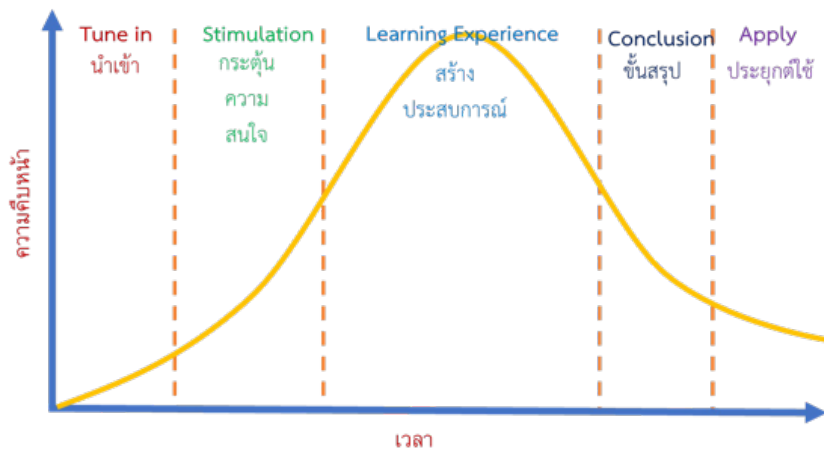
การออกแบบกระบวนการถ่ายทอดความรู้ เน้นไปที่การสร้างให้ผู้เรียนที่มีความรู้ไม่เท่ากัน เกิดกลไกการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) เพื่อให้ความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นของตนเองอย่างแท้จริง ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ คณะทำงานอาศัยกลไกการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experience Based Learning) ของ David Kolb (1984)¹ ซึ่งประกอบไปด้วย การเข้าไปมีประสบการณ์หรือสร้างประสบการณ์ขึ้นมาจากการลงมือทำจริง (Concrete Experience) แล้วจึงสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้น ทั้งความรู้ (Knowledge) และความรู้สึก (Feeling) (Observation and Reflection) เมื่อให้เวลาในการสังเกตและทบทวนแล้ว จะเกิดความรู้เชิงนามธรรมหรือความรู้เชิง

มโนทัศน์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้มีประสบการณ์กำลังให้ความหมายใหม่กับสิ่งนั้น (Abstract Conceptualization) หลังจากนั้น นำความเข้าใจใหม่นี้ไปทดลองปฏิบัติกับตนเองอีก (Active Experience) เพื่อยืนยันความเข้าใจที่ยังคลุมเครือนี้ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 1 แสดงวงจรการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของ David Kolb

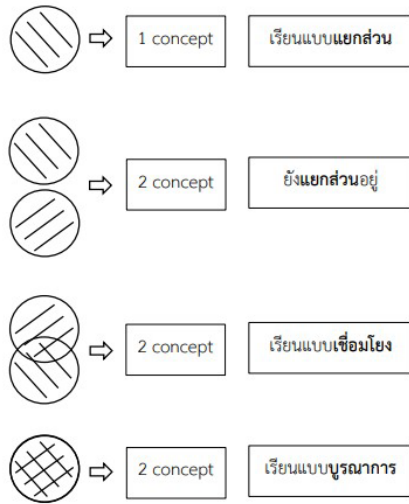
เมื่อนำกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานในการออกแบบแล้ว จะทำการออกแบบกระบวนการและขั้นตอนการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านเส้นโค้งการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Curve)² ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนนำเข้า (Tune in) ขั้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ (Stimulation) ขั้นสร้างประสบการณ์ (Learning Experience) ขั้นสรุป (Conclusion) และขั้นประยุกต์ใช้งาน (Apply) โดยขั้นตอนการเรียนรู้นี้ก็จะเป็นไปออกแบบภาพรวมของกระบวนการและออกแบบกิจกรรมย่อย เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้ทั้งหมด

รูปที่ 2 เส้นโค้งการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Curve)

2. หลักการบูรณาการความรู้จากแหล่งความรู้ที่แตกต่างกัน

การบูรณาการองค์ความรู้ (Integration)³ เป็นกระบวนการที่นำแก่นสาระหรือความคิดรวบยอด (Concept) ขององค์ความรู้ที่แตกต่างกันตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป มาผสมรวมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อตอบสนองต่อความเข้าใจในเนื้อหา และตรงตามความต้องการองค์ความรู้ของนักเรียน โดยกระบวนการเบื้องต้น ต้องสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อค้นหา แก่นสาระหรือความคิดรวบยอดขององค์ความรู้เหล่านั้นก่อน จากนั้นนำแก่นขององค์ความรู้มาผสมผสานกันและส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) แก่นักเรียนมากขึ้น และนำมาแปลงเป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อนักเรียน

รูปที่ 3 การบูรณาการองค์ความรู้

3. กระบวนการสะท้อนการเรียนรู้และติดตามผลของการใช้งานจริง

นอกจากการวัดและประเมินผลโดยปกติแล้ว จะมีการจัดกิจกรรมการสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง (Self-Reflection)³ เป็นกระบวนการทางปัญญาที่เป็นปฏิริยาของสมองในการถ่ายโอนความรู้สึกต่าง ๆ ของตนเองอย่างทบทวน พินิจ พิจารณาห์ ตรึกตรอง ใคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง ละเอียด ถี่ถ้วน โดยใช้สติและสมาธิ มีลำดับขั้นตอนการคิด และบอกได้ว่าเป็นการประเมินหรือการวิเคราะห์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นของตนเอง รูปแบบการของตนเอง ไม่ใช่การรายงานข้อเท็จจริง และยังเป็นการแสดงความคิดเห็นการรับรู้และความรู้สึกต่อประสบการณ์ ด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยเหตุและผลของข้อมูลอ้างอิงจากแหล่งที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อสรุปตามข้อเท็จจริงแห่งเหตุและผลจนเกิดเป็นความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นกลายเป็นความคิดเชิงมนทัศน์ของเรื่องที่ได้เรียนรู้

ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องตามแนวทางที่ได้ดำเนินการมา รวมทั้งปัญหาที่เกิดจากสถานการณ์การระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพ นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ คณะทำงานจึงจัดทำโครงการ การพัฒนากระบวนการออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับนักเรียนในโรงเรียนชายขอบ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพื่อช่วยแก้ปัญหาที่กล่าวมา และเป็นการถ่ายทอดแนวคิดนี้ให้กับครูในโรงเรียน ต่อยอดเป็นต้นแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กชายขอบต่อไป ตลอดจนถ่ายทอดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สู่พื้นที่การเรียนรู้อื่น ๆ รอบมหาวิทยาลัยและยังเกิดการบูรณาการในการทำงานระหว่าง มจร. ร่วมกับอุทยานธรรมชาติวิทยาฯ และโรงเรียนที่อยู่ในการดูแลของอุทยานธรรมชาติวิทยาฯ ที่โดยปกติแล้วทางอุทยานธรรมชาติวิทยาฯ จะมีการจัด

อบรมหรือดำเนินการในการให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศวิทยา และการอนุรักษ์ธรรมชาติ เพื่อสร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมักพบปัญหาที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

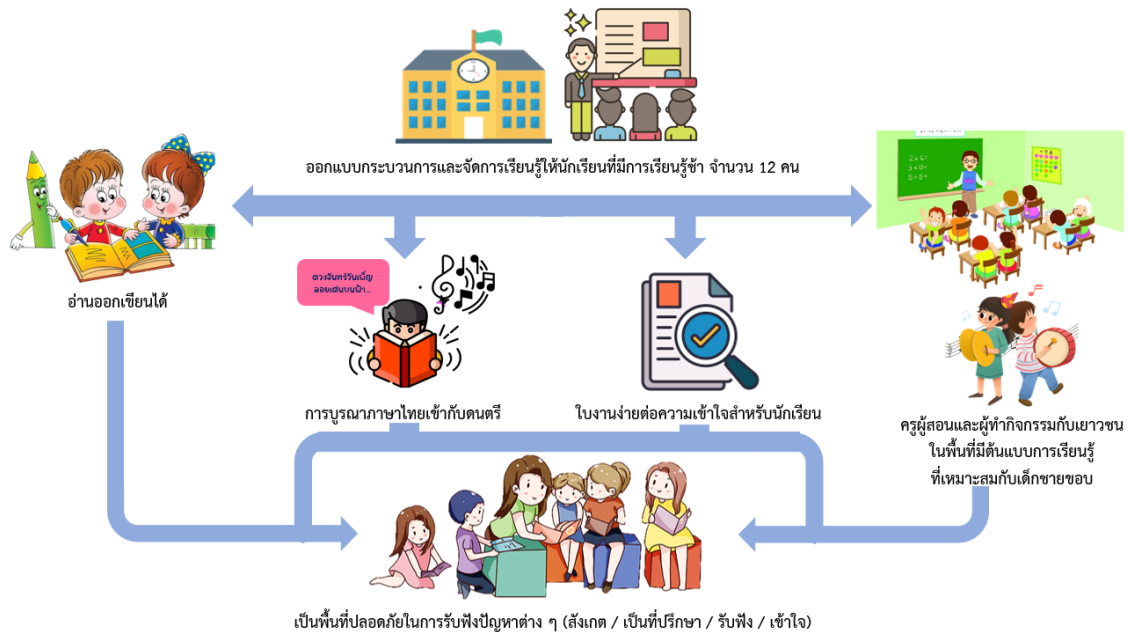
วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนการอ่านและเขียนภาษาไทยของเด็กชายขอบ
- 2.2 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับนักเรียนชายขอบ
- 2.3 เพื่อพัฒนาใบงานที่ง่ายต่อความเข้าใจสำหรับนักเรียน
- 2.4 เพื่อถ่ายทอดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ให้กับผู้สอนหรือผู้ทำกิจกรรมกับเยาวชนในพื้นที่ที่ต่อยอดเป็นต้นแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กชายขอบ

เป้าหมาย

- 3.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้และเขียนภาษาไทยได้ในระดับดี
- 3.2 นักเรียนสามารถเรียนรู้การบูรณาการภาษาไทยเข้ากับดนตรีได้และมีทัศนคติที่ดีกับครูผู้สอน
- 3.3 นักเรียนสามารถทำใบงานและกิจกรรมที่เข้าใจได้ด้วยตนเอง
- 3.4 ครูผู้สอนและผู้ทำกิจกรรมกับเยาวชนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจในเนื้อหากิจกรรมและสามารถจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนได้

นอกจากเป้าหมายดังกล่าวแล้ว สิ่งที่สำคัญของผู้สอนในการพัฒนาการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยผาคือ ผู้สอนต้องสังเกตและเข้าใจในปัญหาทางครอบครัว กลุ่มเพื่อนและปัญหาในตัวเด็กนักเรียนในแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นและนักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่คุณครูทำกิจกรรม

รูปที่ 4 แผนภาพสรุปการดำเนินโครงการ

ผลการดำเนินกิจกรรม (มกราคม - ธันวาคม 2565)

สถานที่ / ระยะเวลา / จำนวนคน

ดำเนินการในพื้นที่โรงเรียนบ้านห้วยผาก อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เดือนพฤษภาคม-ธันวาคม 2565 ทุกวัน พุธ-ศุกร์ เวลา 13.30-15.30 น. นักเรียนที่มีพัฒนาการเรียนรู้พร้อมทางด้านสมาธิ/การเรียนรู้ซ้ำ จำนวน 12 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การออกแบบโครงการ / การจัดการเรียนการสอน

จากสถานการณ์โควิดที่กำลังคลี่คลายลงในพื้นที่ โรงเรียนได้เปิดทำการเรียนการสอนคณะทำงานโครงการจึงได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอนได้ออกแบบโครงการออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อย 5 หน่วยการเรียนรู้ โดย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องทบทวนความรู้เดิม จากการเรียนรู้ในโครงการบูรณาการสาระวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และดนตรี ในการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเขียนได้ ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ให้กับนักเรียนที่มีการเรียนรู้ซ้ำ ปี 2564 ที่ผ่านมา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการเขียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการฟัง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการพูด

แต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีการบูรณาการเรื่องดนตรี ในส่วนของกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้ การใช้เสียงดนตรีเทียบเสียงการผันวรรณยุกต์ การร้องเพลงเพื่อช่วยในการออกเสียง เป็นต้น แต่ละหน่วยการเรียนรู้มีรายละเอียด ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม

เรื่องที่ 1 ความหมายและความสำคัญของวิชาภาษาไทย

เรื่องที่ 2 ทบทวนความรู้เรื่อง พยัญชนะ

เรื่องที่ 3 ทบทวนความรู้เรื่อง สระ

เรื่องที่ 4 ทบทวนความรู้เรื่อง วรรณยุกต์

เรื่องที่ 5 ทบทวนความรู้เรื่อง การสะกดคำ

เรื่องที่ 6 ทบทวนความรู้เรื่อง คำประสม

เรื่องที่ 7 ทบทวนความรู้เรื่อง คำคล้องจอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่าน

เรื่องที่ 1 อธิบายความหมายและหลักในการอ่าน

เรื่องที่ 2 การอ่านออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น - ยาว, วรรณยุกต์

เรื่องที่ 3 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

เรื่องที่ 4 การอ่านและการใช้คำคล้องจอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การเขียน

- เรื่องที่ 1 อธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียน
- เรื่องที่ 2 เขียนคำคล้องจอง
- เรื่องที่ 3 อธิบายหลักการและสอนวิธีการแต่งกลอน 4
- เรื่องที่ 4 แต่งกลอน 4 เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การฟัง

- เรื่องที่ 1 อธิบายความหมายและหลักของการฟัง
- เรื่องที่ 2 การสื่อสารจากการฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ
- เรื่องที่ 3 จับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอน
- เรื่องที่ 4 ร้องบทกลอน, บทเพลง ตามสิ่งที่ได้ยิน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การพูด

- เรื่องที่ 1 อธิบายความหมายและหลักในการพูดที่ดี/การพูดแนะนำตนเอง
- เรื่องที่ 2 แบ่งกลุ่ม พูด ร้อง บทกลอนที่นักเรียนประพันธ์
- เรื่องที่ 3 ร้องบทเพลงที่นักเรียนประพันธ์ขึ้นร่วมกับดนตรี
- เรื่องที่ 4 การพูด การเป็นพิธีกร นักร้อง สำหรับเด็ก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เนื้อหาหลักเป็นการทบทวนความรู้ให้กับนักเรียนในเรื่อง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การสะกดคำ คำประสม คำคล้องจอง เพื่อให้นักเรียนทบทวนความจำก่อนจะทำการเรียนการสอน เนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 ทำให้โรงเรียนหยุดทำการเรียนการสอนมาหลายเดือน ผู้สอนจึงใช้กิจกรรมทำให้เกิดความสนุกสนานในการดึงดูดให้เด็กนักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้และเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย

พยัญชนะไทย

พยัญชนะไทยในปัจจุบันมี 44 ตัว แต่ใช้เพียง 42 ตัว โดยมีพยัญชนะที่ไม่ได้ใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2445 อยู่ 2 ตัว ได้แก่ ข ค (กรมวิชาการ, 2445 : 69) พยัญชนะไทย มี 21 เสียง 44 รูป ดังนี้

ที่	เสียง	รูป	ที่	เสียง	รูป
๑	ก	ก	๑๒	ป	ป
๒	ค	ข ข ค ค ฅ	๑๓	พ	พ ภ ผ
๓	ง	ง	๑๔	ฟ	ฟ ฝ
๔	จ	จ	๑๕	ม	ม
๕	ช	ช ฉ ฉ ฌ	๑๖	ย	ญ ย
๖	ซ	ซ ส ศ ษ	๑๗	ร	ร
๗	ด	ด ฎ	๑๘	ล	ล พ
๘	ต	ต ฏ	๑๙	ว	ว
๙	ท	ท ฑ ท ฒ ณ ฐ	๒๐	ส	ห ส
๑๐	น	น ฌ	๒๑	ฮ	ฮ
๑๑	บ	บ			

ภาพที่ 5 แสดง พยัญชนะไทย 44 ตัว

สระไทย

ปัจจุบันสระในภาษาไทย มีการแบ่งรูปและเสียงต่างกันเป็น 2 ลักษณะ

1. หนังสือหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสาร กล่าวถึงรูปสระและเสียงสระในภาษาไทยว่ามี 21 รูป 32 เสียง ได้แก่

๑) อะ	๑๒) แอ	๒๓) เออะ
๒) อา	๑๓) เอียะ	๒๔) เออ
๓) อี	๑๔) เอีย	๒๕) อ้า
๔) อี้	๑๕) เอือะ	๒๖) ไอ
๕) อึ	๑๖) เอือ	๒๗) โอ
๖) อือ	๑๗) อ้าวะ	๒๘) เอา
๗) ุ	๑๘) อ้าว	๒๙) ฤ
๘) ู	๑๙) โอะ	๓๐) ฤา
๙) เอะ	๒๐) โอ	๓๑) ฤิ
๑๐) เอ	๒๑) เอาะ	๓๒) ฤึ

ภาพที่ 6 สระและเสียงในภาษาไทย

วรรณยุกต์ไทย

ภาษาไทยได้กำหนดวรรณยุกต์ไว้ใช้ในภาษาเขียน เพื่อเป็นเครื่องหมายแทนระดับเสียงสูงต่ำในภาษามี 4 รูป จะใช้เขียนบนส่วนท้ายของพยัญชนะต้น เช่น นำ หน้า จ้า ในกรณีที่มีรูปสระกำกับอยู่ข้างบนแล้ว ให้เขียนรูปวรรณยุกต์นั้นกำกับเหนือรูปสระอีกทีหนึ่ง เช่น ชื่อ ปรี๊ด เที้ยว เรือย นอกจากนี้ในเรื่องของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ยังมีข้อสังเกตอีกว่า คำบางคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ อาจไม่เป็นเสียงสามัญ เช่น ผี เหงา ครับ และคำบางคำอาจมีเสียงไม่

ตรงกับรูปวรรณยุกต์ที่กำกับ เช่น ว่าว เท่า เลื้อย (<https://sites.google.com/site/phasathiydoynisitmxphayea/suxkar-reiyn-ru-phasathiy/phayc hna-thiy-sra-thiy-wrrnyukt-thiy>)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เนื้อหาหลักเป็นการพัฒนาทักษะเรื่องของการอ่าน หลักการอ่าน การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ อ่านคำควบกล้ำ อ่านคำคล้องจอง เพื่อให้นักเรียนอ่านตัวอักษรภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน มีความมั่นใจในการอ่าน กล้าที่จะพูดสิ่งที่ถูกต้องไม่เขินอายขณะที่อ่าน

หลักการอ่าน

หนังสือคู่มือการดำเนินงาน อ่านออกเขียนได้อ่านคล้องเขียนคล้องและสื่อสารได้ สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า หลักการอ่าน หมายถึงการออกเสียงตามหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี โดยอ่านสะกดคำไม่ผิด ไม่อ่านข้ามคำ ไม่อ่านเพิ่มคำ ไม่อ่านซ้ำคำ มีความมั่นใจในการอ่าน และสามารถแบ่งวรรคตอนการอ่านได้ถูกต้อง

การอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย

พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว		พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว	
 ก อ่านว่า กอ	 ณ อ่านว่า ขอ	 ท อ่านว่า ทอ	 ย อ่านว่า ยอ
 ข อ่านว่า ขอ	 ญ อ่านว่า ยอ	 ฐ อ่านว่า ทอ	 ร อ่านว่า รอ
 ช อ่านว่า ขอ	 ฎ อ่านว่า ดอ	 น อ่านว่า นอ	 ล อ่านว่า ลอ
 ฉ อ่านว่า คอ	 ฏ อ่านว่า ตอ	 บ อ่านว่า บอ	 ว อ่านว่า วอ
 ค อ่านว่า คอ	 ฐ อ่านว่า ถอ	 ป อ่านว่า ปอ	 ศ อ่านว่า สอ
 ฌ อ่านว่า คอ	 ฑ อ่านว่า ทอ	 ผ อ่านว่า ผอ	 ษ อ่านว่า สอ
 ง อ่านว่า งอ	 ฒ อ่านว่า ทอ	 ฝ อ่านว่า ผอ	 ส อ่านว่า สอ
 จ อ่านว่า จอ	 ณ อ่านว่า นอ	 พ อ่านว่า พอ	 ห อ่านว่า หอ
 ฉ อ่านว่า ฉอ	 ด อ่านว่า ดอ	 ฟ อ่านว่า ฟอ	 ฬ อ่านว่า ลอ
 ช อ่านว่า ชอ	 ต อ่านว่า ตอ	 ภ อ่านว่า ภอ	 อ อ่านว่า ออ
 ฌ อ่านว่า ฌอ	 ถ อ่านว่า ถอ	 ม อ่านว่า มอ	 ฮ อ่านว่า ฮอ

ภาพที่ 7 การอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย

การอ่านออกเสียงสระไทย

สระ			
- ๑	อ่านว่า	อา	
- ๒	อ่านว่า	อี	
- ๓	อ่านว่า	อุ	
- ๔	อ่านว่า	เอ	
- ๕	อ่านว่า	แอ	
- ๖	อ่านว่า	โอ	
- ๗	อ่านว่า	โ	
- ๘	อ่านว่า	อุ	
- ๙	อ่านว่า	อ่า	
- ๑๐	อ่านว่า	เอา	
- ๑๑	อ่านว่า	เอะ	
- ๑๒	อ่านว่า	แอะ	
- ๑๓	อ่านว่า	โอะ	
- ๑๔	อ่านว่า	เอะ	
- ๑๕	อ่านว่า	โ	
- ๑๖	อ่านว่า	อือ	
- ๑๗	อ่านว่า	เอือ	
- ๑๘	อ่านว่า	เอือ	
- ๑๙	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๐	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๑	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๒	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๓	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๔	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๕	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๖	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๗	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๘	อ่านว่า	เอือ	
- ๒๙	อ่านว่า	เอือ	
- ๓๐	อ่านว่า	เอือ	

ภาพที่ 8 การอ่านออกเสียงสระไทย

การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ไทย

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง ผันเสียงวรรณยุกต์ได้ดังนี้

1. คำเป็น ผันวรรณยุกต์ได้ครบ 4 รูป 5 เสียง รูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน เช่น อา อ่า อ้า อ๊า อ๋า ฟันเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โทเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้ตรีเป็นเสียงตรี และผันด้วยไม้จัตวาเป็นเสียงจัตวา

2. คำตาย ผันวรรณยุกต์ได้ 3 รูป 4 เสียง เริ่มด้วยเสียงเอก เช่น อะ อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ คำ "อะ" เสียงเอกไม่มีรูปวรรณยุกต์

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง ผันเสียงวรรณยุกต์ได้ดังนี้

1. คำเป็น ผันวรรณยุกต์ได้ 2 รูป 3 เสียง ชัน ชั่น ชั้น ฟันเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โทเป็นเสียงโท

2. คำตาย ผันวรรณยุกต์ได้ 1 รูป 2 เสียง ฆะ ฆ๊ะ ฟันเสียงเป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงโท

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ ผันเสียงวรรณยุกต์ได้ดังนี้

1. คำเป็น ผันวรรณยุกต์ได้ 2 รูป 3 เสียง คาน ค่าน ค้าน ฟันเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงโท ผันด้วยไม้โทเป็นเสียงตรี

2. คำตาย สระเสียงยาว ผันได้ 2 รูป 3 เสียง คาด ค้าด คำัด ฟันเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้โทเป็นเสียงตรี ผันด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา

3. คำตาย สระเสียงสั้น ผันได้ 2 รูป 3 เสียง คะ ค่ะ ค๊ะ ฟันเสียงเป็นเสียงตรี ผันด้วยไม้เอกเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้จัตวาเป็นเสียงจัตวา

4. อักษรคู่ ถ้าผันเสียงคู่กับอักษรสูงจะสามารถผันได้ครบ 5 เสียง เช่น คา ข่า คำ-ข้า คำ ขา

5. อักษรเดี่ยว เมื่อมี “ห” หรืออักษรสูง หรืออักษรกลางมานำจะผันเสียงได้ตามอักษรที่นำ เช่น หนา หน้า หน้า หรือคำว่า “ตลาด” จะอ่านว่า “ตะ-ลลาด” ไม่ใช่ “ตะ-ลาด” เป็นต้น

ตารางผันเสียงวรรณยุกต์							
พยัญชนะต้น	ชนิด	เสียงสระ	เสียงวรรณยุกต์				
			สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง ก จ ฉ ฎ ถ ด บ ป อ	คำเป็น	เสียงสั้น	อัน	อัน	อัน	อัน	อัน
		เสียงยาว	อา	อา	อา	อา	อา
	คำตาย	เสียงสั้น	-	อะ	อะ	อะ	อะ
		เสียงยาว	-	อาด	อาด	อาด	อาด
อักษรสูง ข ช ฉ ฎ ฌ ฝ ฒ ษ ส ห	คำเป็น	เสียงสั้น	-	ขัน	ขัน	-	ขัน
		เสียงยาว	-	ขาน	ขาน	-	ขาน
	คำตาย	เสียงสั้น	-	ชะ	ชะ	-	-
		เสียงยาว	-	ขาด	ขาด	-	-
อักษรต่ำ (อักษรครุ) ค ต พ ช ฌ ม ช ฑ ฒ ท ฐ พ ภ พ ย	คำเป็น	เสียงสั้น	คั้น	-	คั้น	คั้น	-
		เสียงยาว	คาน	-	คาน	คาน	-
	คำตาย	เสียงสั้น	-	-	คะ	คะ	คะ
		เสียงยาว	-	-	คาค	คาค	คาค
อักษรต่ำ (อักษรเดี่ยว) ง ญ น ย ฌ ร ว ม ฬ	คำเป็น	เสียงสั้น	งั้น	-	งั้น	งั้น	-
		เสียงยาว	งาน	-	งาน	งาน	-
	คำตาย	เสียงสั้น	-	-	งะ	งะ	งะ
		เสียงยาว	-	-	งาด	งาด	งาด
หน้า อักษรเดี่ยวหรือ อักษรสูงนำอักษรเดี่ยว ผันเหมือนอักษรสูง	คำเป็น	เสียงสั้น	-	หั้น	หั้น	-	หั้น
		เสียงยาว	-	หาน	หาน	-	หาน
	คำตาย	เสียงสั้น	-	หะ	หะ	-	-
		เสียงยาว	-	หาด	หาด	-	-

ภาพที่ 9 การผันเสียงวรรณยุกต์ไทย

(http://www.digitalschool.club/digitalschool/m3/th3_1/lesson2/content1/content05.php)

การอ่านคำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ (อักษรควบ) หมายถึง พยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะผันเป็นไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า

พยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทยประกอบด้วย

พยัญชนะต้น		พยัญชนะควบ					
		ร		ล		ว	
รูป	เสียง	รูป	เสียง	รูป	เสียง	รูป	เสียง
ก	/ ก /	กร	/ กร /	กฺล	/ กฺล /	กว	/ กว /
ข	/ ค /	ขร	/ คร /	ขล	/ คล /	ขว	/ คว /
ค		คร		คฺล		คฺว	
ป	/ ป /	ปร	/ ปร /	ปฺล	/ ปฺล /	-	-
พ	/ พ /	พร	/ พร /	พล	/ พล /	-	-
ผ		-		-		ผล	-
ต	/ ต /	ตร	/ ตร /	-	-	-	-

ภาพที่ 10 พยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย

ข้อสังเกตว่าเป็นคำควบกล้ำ (http://www.digitalschool.club/digitalschool/thai2_4_1/thai1_2/page6.php)

1. คำควบกล้ำเวลาสะกดต้องมีพยัญชนะต้นสองตัว โดยจะมี "ร ล ว" รวมอยู่ในพยัญชนะต้น เช่น
 - กราบ สะกดว่า กร + อา + บ อ่านว่า กราบ
 - กลาง สะกดว่า กล + อา + ง อ่านว่า กลาง
 - แขวน สะกดว่า ขว + แอ + น อ่านว่า แขวน
2. เมื่อมีพยัญชนะต้นสองตัวแล้วแต่ต้องไม่อ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียงที่พยัญชนะต้น เช่น
 - ตลาด สะกดว่า ตล + อา + ด อ่านว่า ตะ - หลาด
 - สวย สะกดว่า สว + อา + ย อ่านว่า สะ - หวย
3. ต้องไม่ใช่คำที่มี "ห" นำ เช่น
 - หрок สะกดว่า หร + ออ + ก อ่านว่า หรอก
 - หลับ สะกดว่า หล + อะ + บ อ่านว่า หลับ
4. ระวังคำที่มีสระ อัว เพราะจะไม่ใช่คำที่มี "ว" ควบกล้ำ เช่น
 - สวย สะกดว่า ส + อัว + ย อ่านว่า สวย
 - ควร สะกดว่า ค + อัว + ร อ่านว่า ควร

การอ่านคำคล้องจอง

คำคล้องจอง คือ คำที่มีเสียงสระเดียวกัน หรือ คำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกัน ส่วนรูปและเสียงวรรณยุกต์จะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ คำคล้องจองมีทั้ง 1, 2 และ 3 พยางค์ (<https://www.veradet.com/47225>)

ลักษณะของคำคล้องจอง

คำคล้องจอง 1 พยางค์

แบบไม่มีตัวสะกด หมายถึง คำ 1 พยางค์ ที่มีสระเหมือนกัน พยัญชนะต้นต่างกัน รูปและเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกันก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่มีความหมาย ตัวอย่างคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีสระเดียวกัน เช่น

กา - ขา
 มี - สี
 มือ - ดื้อ
 เสือ - เรือ

แบบมีตัวสะกด หมายถึง คำ 1 พยางค์ที่มีสระเหมือนกัน พยัญชนะต้นต่างกัน และถ้ามีตัวสะกดจะต้องมีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน รูปและเสียงของวรรณยุกต์ไม่เหมือนกันก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่มีความหมาย เช่น

กาว - ขาว
 หาง - ต่าง
 สาย - จำย
 กล้วย - รวย

คำคล้องจอง 2 พยางค์

แบบไม่มีตัวสะกด หมายถึง คำ 2 พยางค์ที่มีสระเดียวกัน พยัญชนะต้นต่างกัน รูปและเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกันก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่มีความหมาย การเขียนคำคล้องจองสองพยางค์ ให้สังเกตพยางค์ที่สอง ตัวอย่างคำคล้องจองที่มีสระเดียวกัน และเป็นคำที่มี 2 พยางค์ เช่น

มานา - ทาสี

เกาหัว - ถั่วแระ

ปลาหมอ - รอเรือ

ตัวอย่างคำคล้องจอง 2 พยางค์แบบมีตัวสะกด เช่น

นักเรียน - เขียนอ่าน

ดวงดาว - สาวงาม

ไปเที่ยว - เลี้ยวขวา

คำคล้องจอง 3 พยางค์

คือคำที่มี 3 พยางค์ท้ายของคำแรก คล้องจองกับพยางค์แรกหรือพยางค์ที่สองของของคำหลัง ตัวอย่างเช่น

เด็กน่ารัก มักพูดดี มีน้ำใจ รักใคร่กัน

ในกลุ่มคำเหล่านี้มีคำว่า รัก คล้องจองกับคำว่ารัก ดี คล้องจองกับคำว่า มี และคำว่า ใจ คล้องจองกับคำว่า ใคร่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เนื้อหาหลักเป็นการพัฒนาทักษะเรื่องของการเขียน อธิบายความหมายและหลักการเขียน เขียนคำคล้องจอง อธิบายหลักการและสอนวิธีการแต่งกลอน 4 เพื่อให้นักเรียนเขียนตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ภาษาไทย ได้ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย มีความชอบในการเขียนหนังสือและเกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ในเรื่องการเขียนคำภาษาไทย

ความหมายและความสำคัญของการเขียน

การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด

การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน

หลักการเขียน

เนื่องจากหลักการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญและป้องกันความผิดพลาด ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องใช้หลักในการเขียน ดังต่อไปนี้

1. มีความถูกต้อง คือ ข้อมูลถูกต้อง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. มีความชัดเจน คือ ใช้คำที่มีความหมายชัดเจน รวมถึงประโยคและถ้อยคำสำนวน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงตามจุดประสงค์

3. มีความกระชับและเรียบง่าย คือ รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำธรรมดาเข้าใจง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย

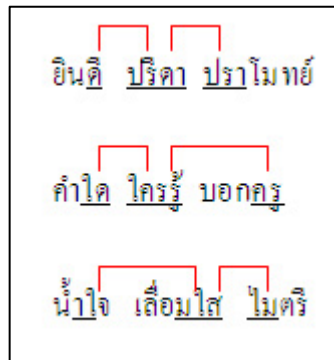
4. มีความประทับใจ โดยการใช้คำให้เกิดภาพพจน์ อารมณ์และความรู้สึกประทับใจ มีความหมายลึกซึ้งกินใจ ชวนติดตามให้อ่าน

5. มีความไพเราะทางภาษา คือ ใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตทั้งสำนวนภาษาและลักษณะเนื้อหา อ่านแล้วไม่รู้สึกรำคาญ

6. มีความรับผิดชอบ คือ ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล มุ่งให้เกิดความรู้และทัศนคติอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นอกจากหลักการเขียนที่จำเป็นต่อการเขียนแล้ว สิ่งที่มีความจำเป็นอีกประการหนึ่งคือกระบวนการคิดกับกระบวนการเขียนที่จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับหลักการเขียน เพื่อที่จะทำให้สามารถเขียนได้ดียิ่งขึ้น

ที่มา หน้า 156 -159 ของหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ” พัฒนาทักษะภาษา ” เล่ม 3 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544) โดย เสนีย์ วิลาวรรณ (สนพ.วพ.)

คำคล้องจอง คือ คำที่มีสระเสียงเดียวกัน และมีคำในมาตราตัวสะกดเดียวกันแต่พยัญชนะต้นต่างกัน อาจมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ได้แก่ คำคล้องจอง 1 พยางค์ 2 พยางค์ 3 พยางค์

ภาพที่ 11 ผังคำคล้องจอง

แต่งกลอน 4

กลอน 4 เป็นคำประพันธ์ประเภทกลอน ใน 1 บท มี 2 บาท 1 บาท มี 2 วรรค วรรคละ 4 คำ กลอน 4 ตามหลักฐานทางวรรณคดีไทย กลอน 4 ที่เก่าที่สุดพบในมหาชาติคำหลวงกัณฑ์มหาพน (สมัยอยุธยา) แต่ต่อมาไม่ปรากฏในวรรณคดีไทยมากนัก มักแทรกอยู่ตามกลอนบทละครต่าง ๆ

ตัวอย่างกลอนสี่ ในวรรณคดีไทยที่พบมี 2 แบบ คือ

กลอน 4 แบบที่ 1 คณะ กลอน 4 แบบนี้ บทหนึ่งจะประกอบด้วย 2 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 4 คำ ตามผัง

สัมผัส แบบกลอนทั่วไป คือ คำสุดท้ายวรรคหน้าสัมผัสกับคำที่สองของวรรคหลัง และคำสุดท้ายวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคที่สาม ส่วนสัมผัสระหว่างบทก็เช่นเดียวกัน คือ คำสุดท้ายวรรคที่สี่ของบทแรก สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สองของบทถัดไป

กลอน 4 แบบที่ 2 คณะ กลอน 4 แบบนี้ บทหนึ่งประกอบด้วย 4 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 4 คำ ตามผัง

○ ○ ○ ○	○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○	○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○	○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○	○ ○ ○ ○

สัมผัสนอก ในทุกบาท คำสุดท้ายของวรรคหน้า สัมผัสกับคำที่สองของวรรคหลัง มีสัมผัสระหว่างบาทที่สองกับสาม คือ คำสุดท้ายวรรคที่สี่สัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคที่หก ส่วนสัมผัสระหว่างบทนั้นจะแตกต่างจากแบบแรก เนื่องจากให้คำสุดท้ายของบทแรกสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สี่ของบทถัดไป

ตัวอย่างกลอนสี่

ดวงจันทร์วันเพ็ญ	ลอยเด่นบนฟ้า
แสงนวลเย็นตา	พาใจหฤหรรษ์
ชักชวนเพื่อนยา	มาเล่นร่วมกัน
เด็กน้อยสุขสันต์	บันเทิงเรใจ

กฎกลอนสี่

สัมผัสบังคับของกลอนสี่ มี 4 แห่ง ดังนี้

1. คำท้ายวรรคแรก สัมผัสคล้องจองกับคำแรกของวรรคที่ 2
2. คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 สัมผัสคล้องจองกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 3
3. คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสคล้องจองกับคำแรกของวรรคที่ 4
4. คำสุดท้ายของวรรคที่ 4 ของบทแรก สัมผัสคล้องจองกับคำสุดท้ายวรรคที่ 2 ของบทถัดไป

ที่มา <https://sites.google.com/site/chanthalakklonthai/1-klxn-xan/klxn-si>

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เนื้อหาหลักเป็นการพัฒนาทักษะเรื่องของการฟัง อธิบายความหมายและหลักของการฟัง การสื่อสารจากการฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ จับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน บทกลอน ร้อยบทกลอน บทเพลง ตามเสียงที่ได้ยิน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการฟังภาษาไทยและสามารถจับใจความแล้วนำมาเขียนสรุปได้ ร้อยบทเพลงตามบทเพลงที่ผู้สอนเปิดให้ฟังได้ถูกต้องและมีความมั่นใจในการกล้าแสดงออกของตนเองมากขึ้น สามารถฟังข้อความที่ผู้สอนพูดและอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังได้ถูกต้อง

ความหมายของการฟัง

การฟัง หมายถึง กระบวนการของการได้ยินเสียงโดยผู้ฟังจะต้องสนใจและตั้งใจฟังเสียงนั้นแล้วใช้สมองแปลความหมายของเสียงจนเกิดความเข้าใจ และมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงนั้นได้

การฟัง เป็นการสื่อสารที่ใช้มากและสำคัญที่สุดในชีวิตประจำวันของมนุษย์ โดยประสาทหูรับเสียงต่าง ๆ โดยเฉพาะเสียงพูดของมนุษย์ การฟังนับเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของชีวิตที่จะโยงใยถึงทักษะอื่น ๆ อีก 3 ทักษะ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน

การฟัง เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในแต่ละวัน เป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะคนเราเริ่มใช้ภาษาโดยการฟังก่อน การฟังจึงเป็นพื้นฐานให้เกิดทักษะ พูด อ่านและเขียนตามมา เป็นบ่อเกิดสำคัญของความรู้ การฟังจึงเป็นองค์ประกอบประการแรกของความเป็นนักปราชญ์ซึ่งมี 4 อย่าง คือ ฟัง คิด ถาม และเขียน หรือที่เรียกว่า หัวใจนักปราชญ์ สุ. จิ. ปุ. ลิ. นั่นเอง

ความมุ่งหมายในการฟัง

1. ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของสาระและใจความรอง
2. ฟังเพื่อจับใจความอย่างละเอียดให้เข้าใจเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนปลาย เพื่อย้ำความเชื่อหรือหาเหตุผลขัดแย้ง
3. ฟังเพื่อให้เกิดสุนทรียภาพ ชาบซึ่งในคุณค่า ทางวรรณคดี ดนตรีและคติธรรมทั้งหลายทั้งปวง
4. ฟังเพื่อเสริมสร้างสติปัญญา ความรู้ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เป็นการฟังที่ต้องใช้ วิจารณ์ญาณ เหตุผล ความนึกคิดประกอบ เพื่อให้เกิดความรู้และความคิดริเริ่ม
5. ฟังเพื่อการสนทนาและโต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพ

การฟังที่ดี มีหลักดังนี้ คือ

1. ฟังอย่างมีมรรยาท คือแสดงความสนใจต่อผู้พูด ไม่แสดงอาการเฉยเมย หรือขัดจังหวะ คอยซักถาม เมื่อผู้พูดให้โอกาส ฟังด้วยความอดทนและมีใจกว้าง ถ้าเป็นการฟังในที่ประชุมควรให้เกียรติ ผู้พูดด้วยการปรบมือ
2. ฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ เอาใจจดจ่อต่อการฟัง คอยติดตามเรื่องที่ฟังและแยกแยะส่วนที่เป็นเหตุผลที่แท้จริงและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้พูด
3. ฟังให้ได้สารประโยชน์ คือ จับสาระสำคัญให้ได้ก่อนรายละเอียดหรือพลความ อาจจดบันทึกหัวข้อความรู้สำคัญเพื่อทบทวนเวลาและช่วยความจำพร้อมกันไปด้วย
4. ฟังให้ได้คุณค่าทางจิตใจ โดยทำใจให้คล้อยไปตามเรื่องที่ฟังเพื่อให้เกิดอารมณ์สนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การฟังบทละคร บทโทรทัศน์ ปาฐกถาธรรม บทเพลง เป็นต้น

ลักษณะของผู้ฟังที่ดี

1. สนใจฟังเรื่องด้วยความตั้งใจและคิดตามอย่างมีเหตุผล
2. สนใจฟังเฉพาะเรื่อง ไม่ใช่เอาใจใส่ฟังทุกเสียงที่ได้ยิน
3. ฟังอย่างพินิจพิเคราะห์ เพื่อให้รู้รายละเอียด หรือจุดสำคัญของเรื่อง รวมทั้งสำนวน ภาษา ศัพท์ และโวหารของผู้พูด
4. วางตัวเป็นกลาง ทำจิตใจให้เบิกบาน ไปกับเรื่องที่ผู้พูดพูด และไม่มีอคติใด ๆ ต่อผู้พูด
5. ขณะที่ฟังควรมีการจดบันทึกข้อความไว้อย่างมีระเบียบเพื่อช่วยความจำ

6. ผู้ฟังจะต้องรู้จุดมุ่งหมายของการฟังในครั้งนั้น ๆ ว่า ฟังเพื่อให้เกิดความรู้หรือความเพลิดเพลินหรือเพื่อจับใจความสำคัญหรือฟังเพื่อหาเหตุผลโต้แย้ง

7. ขณะที่ฟังไม่ควรพูดคุยหรือซุบซิบกับคนที่นั่งข้างเคียง ไม่ทำเสียงเอะอะหรือแสดงกิริยาที่เป็นการไม่ให้เกียรติผู้พูด

8. ถ้ามีตอนใดที่ฟังแล้วไม่เข้าใจควรซักถามผู้พูดเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันทั้งสองฝ่ายการถามนั้นควรถามเมื่อผู้พูดพูดจบความแล้ว

9. เมื่อฟังแล้วควรจะคิดทบทวนว่าเรื่องที่ได้อ่านนั้นเป็นความจริงหรือไม่ มีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงใด ถ้านำไปปฏิบัติแล้วจะเกิดประโยชน์หรือไม่

กระบวนการฟัง (<https://sites.google.com/site/phasathisuxsar/thaks>)

การฟังที่ดีต้องมีกระบวนการฟังซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการฟังเพื่อวิเคราะห์ ฟังอย่างละเอียด ตั้งแต่ต้นจนจบ แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นออกจากกัน ใช้ความรู้และประสบการณ์แยกแยะส่วนที่ดี และส่วนที่บกพร่องอย่างมีเหตุผลเมื่อฟังจบต้องบอกได้ว่าเรื่องที่มีคุณค่าอย่างไร

2. กระบวนการฟังเพื่อวิจารณ์แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังประเมินค่า ความเชื่อถือได้ของข้อมูลว่าเป็นความจริงแสดงปฏิกิริยาต่อเรื่องที่ฟัง เช่น ความประทับใจต่อเรื่องที่ฟังการนำไปใช้ เช่น นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้หรือพัฒนา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เนื้อหาหลักเป็นการพัฒนาทักษะเรื่องของการพูด อธิบายความหมายและหลักในการพูดที่ดี/การพูดแนะนำตนเอง แบ่งกลุ่ม พูด ร้อง บทกลอนที่นักเรียนประพันธ์ ร้องบทเพลงที่นักเรียนประพันธ์ขึ้นร่วมกับดนตรี การพูดการเป็นพิธีกร นักร้อง สำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการพูด ร้องเพลง กล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำกล้าพูด ไมโครโฟนโดยไม่รู้สึกเขินอาย

หลักการพูด

1. ศึกษาเกี่ยวกับผู้ฟังและสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาผู้ฟังว่าอยู่ในวัยใด เพศใด การศึกษาระดับใด อาชีพอะไร

1.2 ศึกษาผู้ฟังว่ามีเจตคติ อารมณ์และรสนิยมอย่างไร

1.3 ศึกษาสภาพแวดล้อมเช่น สถานที่ที่จะพูด ช่วงเวลา

2. เลือกเรื่องและจัดเนื้อเรื่องที่พูด

2.1 การเลือกเรื่อง ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้ฟังเป็นเรื่องที่แปลกใหม่

2.2 การจัดเนื้อเรื่อง เริ่มจาก คำนำ ต้องดึงดูดความสนใจ ไม่กล่าวถ่อมตัว แก้วตัว หรือกล่าวถึงความ เป็นมาของเรื่องไกลเกินไป ควรเป็นใจความเพียง 2 - 3 ประโยค ส่วนเนื้อเรื่องต้องเป็นข้อเท็จจริง หลักฐาน เหตุผลและ

ตัวอย่างที่ชัดเจน การสรุปไม่ใช่การย่อเรื่องที่พูดแล้ว แต่เป็นการเน้นประเด็นสำคัญด้วยถ้อยคำสำนวนที่เด่นเป็นพิเศษเพื่อสร้างความประทับใจ

3. เตรียมตัวผู้พูด

ผู้พูดที่ไม่มีประสบการณ์ในการพูดในที่ประชุมชนมาก่อนมักตื่นเต้น ประหม่า เสียงสั่น ท่าทางเคอะเขิน อันเป็นลักษณะของการขาดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การพูดล้มเหลว ผู้พูดจึงควรเตรียมตัวและฝึกฝนการพูดอยู่ตลอดเวลาเพื่อความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ยังต้องมีการเตรียมตัวดังนี้

การเตรียมบุคลิกภาพ

ข้อแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมบุคลิกภาพที่ดีของผู้พูด (<https://pirun.ku.ac.th/~g4986051/prototype/basic.htm>)

1. การแต่งกาย

- 1.1 เหมาะสมกับตัวเอง
- 1.2 เหมาะสมกับกาลเทศะ
- 1.3 เหมาะสมกับวัยและสมัยนิยม
- 1.4 สะอาดและเป็นระเบียบ

2. การใช้เสียง

- 2.1 มีความดัง - ค่อย พอเหมาะที่ผู้ฟังจะได้ยินทั่วไป
- 2.2 มีความนุ่มนวล แจ่มใส ชัดเจน ไม่แหบเคี้ยว
- 2.3 ออกเสียง ร ล ควบกล้ำได้ชัดเจน
- 2.4 หลีกเลี่ยงการใช้เสียงระดับเดียวกันตลอดเวลา ควรมีการเน้นน้ำเสียงบ้าง
- 2.5 ไม่ควรใช้เสียงที่เปล่งออกมาโดยไร้ความหมาย เช่น อ่า อ้า เอ้อ เอื้อ หรือเสียงที่เปล่งออกมาจากความเคยชินเช่น ก็ แล้วก็ แบบ แบบว่า นะครับ ครับ นะคะ นะฮะ เป็นต้น

3. ภาษา

- 3.1 ใช้ข้อความหรือประโยคที่สั้น เข้าใจง่าย (ง่าย งาม ชัดเจน)
- 3.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษาไทย
- 3.3 ใช้ภาษาสนทนาที่สุภาพ ไม่เป็นภาษาเขียนหรือภาษาราชการแต่ไม่ใช่ภาษาตลาด
- 3.4 หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาสแลง สบถ คำหยาบ คำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น ศัพท์ทางวิชาการที่ไม่เหมาะสมกับผู้ฟัง รวมทั้งคำที่ไม่สุภาพจนเกินไป เช่น ศรีษะ แม่เท้า แมวรับประทานปลา
- 3.5 ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส

4. ท่วงทีและอากัปกริยาที่เหมาะสม สามารถช่วยเสริมสร้างการพูดได้ดังนี้

- 4.1 ช่วยในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดได้ดียิ่งขึ้น
- 4.2 เรียกร้องความสนใจจากผู้ฟัง
- 4.3 ช่วยผ่อนคลายความเคร่งเครียดของผู้พูด
- 4.4 ทำให้การพูดเป็นจริงเป็นจังมากขึ้น

5. การทรงตัว

5.1 ทำเดิน เช่น เดินขึ้นเวที เดินในขณะที่พูด เดินกลับมาอยู่ที่เดิม ต้องเดินตัวตรง ไม่ช้าไม่เร็วเกินไป เมื่อถึงที่จะพูดควรหยุดสักครู่ กวาดสายตาให้ทั่วกลุ่มผู้ฟังแล้วจึงเริ่มพูด

5.2 ทำยืน เท้าทั้งคู่ควรชิดกันพองาม ให้น้ำหนักตัวลงที่เท้าทั้งสอง ไม่ยืนเอียง ไม่เท้าโต๊ะ ไม่ยืนแอ่นหน้า แอ่นหลัง โคลงตัวไปมา ไม่ยืนเหมือนหุ่น หรือยืนท่านางแบบ

6. การใช้มือประกอบการพูด

- 6.1 ใช้ให้ตรงความหมายที่พูด
- 6.2 ไม่ใช่ซ้ำซาก

7. การใช้สายตา

- 7.1 ควรมองผู้ฟังให้ทั่วถึงอย่ามองจุดเดียว
- 7.2 ถ้ากลุ่มผู้ฟังกลุ่มใหญ่ค่อย ๆ กวาดสายตาไปยังผู้ฟังกลุ่มต่าง ๆ
- 7.3 ควรมองสบตาไม่ใช่จ้องหรือหลบตา
- 7.4 ไม่มองข้ามศีรษะผู้ฟัง ไม่มองเพดาน พื้นห้อง หรือมองออกไปนอกห้องตลอดเวลา

8. การแสดงสีหน้า

- 8.1 แสดงสีหน้าให้สอดคล้องตามเรื่องที่พูด แต่ไม่แสดงมากเกินไปจนเหมือนเล่นละคร
- 8.2 ไม่ยิ้มหรือบึ้งมากเกินไป
- 8.3 ไม่ยักคิ้วหลีวตา กระพริบตาจนบ่อยครั้ง

9. ปฏิภาณไหวพริบ

ขณะที่พูดอยู่อาจมีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น ปัญหาที่ไม่คาดคิดนี้ ผู้พูดจะต้องใช้ปฏิภาณไหวพริบเพื่อแก้ไขปัญหาในการพูดให้ราบรื่นด้วยดี

10. การลำดับหัวข้อเรื่อง

คือรายละเอียดในการวางโครงเรื่อง เป็นการจัดสาระสำคัญของข้อความทั้งหมดให้สอดคล้องและเป็นระเบียบต่อเนื่องกันไปช่วยให้ผู้พูดและผู้ฟังไม่สับสน

11. การดำเนินเรื่องตามความมุ่งหมาย

ผู้พูดควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ เช่น พูดเพื่อให้ความรู้ พูดเพื่อชักจูงใจ หรือพูดเพื่อความบันเทิง พยายามดำเนินเรื่องสู่จุดมุ่งหมายนั้น ๆ

ผลการดำเนินกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์

ครั้งที่ 1 วันที่ 20 พฤษภาคม 2565 เรื่อง ความหมายและความสำคัญของวิชาภาษาไทย

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายความหมายและความสำคัญของวิชาภาษาไทยได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดสอบความรู้ในวิชาภาษาไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนทำความรู้จักกับผู้สอน

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ ความหมายและความสำคัญของวิชาภาษาไทย

ตารางกิจกรรม

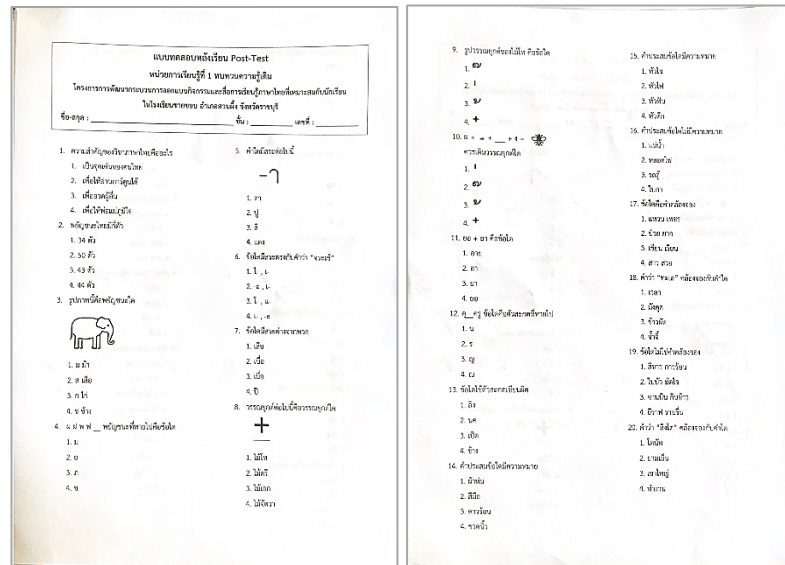
เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- ผู้สอนพูดคุยกับนักเรียนแนะนำตัวทำความรู้จักกับนักเรียน	- ให้นักเรียนแนะนำตัวพร้อมกับให้นักเรียนเขียนประวัติส่วนตัวและถ่ายรูป
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายความหมายของวิชาภาษาไทย - ผู้สอนอธิบายความสำคัญของวิชาภาษาไทย - ผู้สอนชี้แจงข้อตกลงในการเรียนการสอนกับนักเรียน	- นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน Pre - Test
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียน (วิชาภาษาไทยมีความสำคัญกับนักเรียนอย่างไรบ้าง)	- ผู้สอนร้องเพลงกับนักเรียน 1 เพลง โดยให้นักเรียนเสนอเพลงที่ชอบแล้วให้ผู้สอนเล่นกีต้าให้นักเรียนร้องเพลง

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนยังมีความรู้สึกไม่อยากเรียนกับผู้สอน
- นักเรียนเงินอายุขณะแนะนำตัวเอง

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนไม่ชอบการใช้กฎระเบียบในการสอนหรือคำสั่งต่าง ๆ ที่รู้สึกอึดอัดในการเรียนรู้
- ใช้เพลงเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายเกิดความสุขสนุกสนาน

ภาพที่ 12 ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน Pre – Test

ครั้งที่ 2 วันที่ 21 พฤษภาคม 2565 เรื่อง ทบทวนความรู้ พยัญชนะไทย
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนจำแนกพยัญชนะไทยได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียน อ่านพยัญชนะไทยได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร้องเพลงพยัญชนะไทย

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ พยัญชนะไทย พยัญชนะเป็นส่วนประกอบของคำ การอ่านออกเสียงและทำความเข้าใจลักษณะข้อแตกต่างของพยัญชนะได้ถูกต้องแม่นยำ จะส่งผลต่อการประสมคำและแจกลูกด้วยสระในการเขียนคำได้เป็นอย่างดี พยัญชนะไทยมีทั้งหมด ๔๔ ตัว เริ่มตั้งแต่ ก จนถึง ฮ พยัญชนะแต่ละตัวจะอ่านออกเสียงตามตัว เช่น ก อ่านว่า กอ ข อ่านว่า ขอ เป็นต้น

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (พยัญชนะไทย มีทั้งหมดกี่ตัว) 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิ
14.00 น. - 15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมโดยให้นักเรียนท่องพยัญชนะไทย 44 ตัว - ผู้สอนและนักเรียนร้องเพลงพยัญชนะไทย ประกอบกับการทำท่าทางตามตัวอักษร - ผู้สอนชี้แจงชิ้นงานให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ (Popup พยัญชนะไทย) - ผู้สอนให้นักเรียนสอบอ่านพยัญชนะไทยให้ฟังครั้งละ 1 คน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนท่องพยัญชนะไทย 44 ตัว - นักเรียนทำชิ้นงาน Popup พยัญชนะไทย - นักเรียนสอบอ่านพยัญชนะไทยให้ฟังครั้งละ 1 คน
15.00 น. - 15.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (พยัญชนะไทยมีทั้งหมดกี่ตัว ได้แก่อักษรอะไรบ้าง) - ผู้สอนและนักเรียนร้องเพลงพยัญชนะไทยร่วมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร้องเพลงพยัญชนะไทย

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

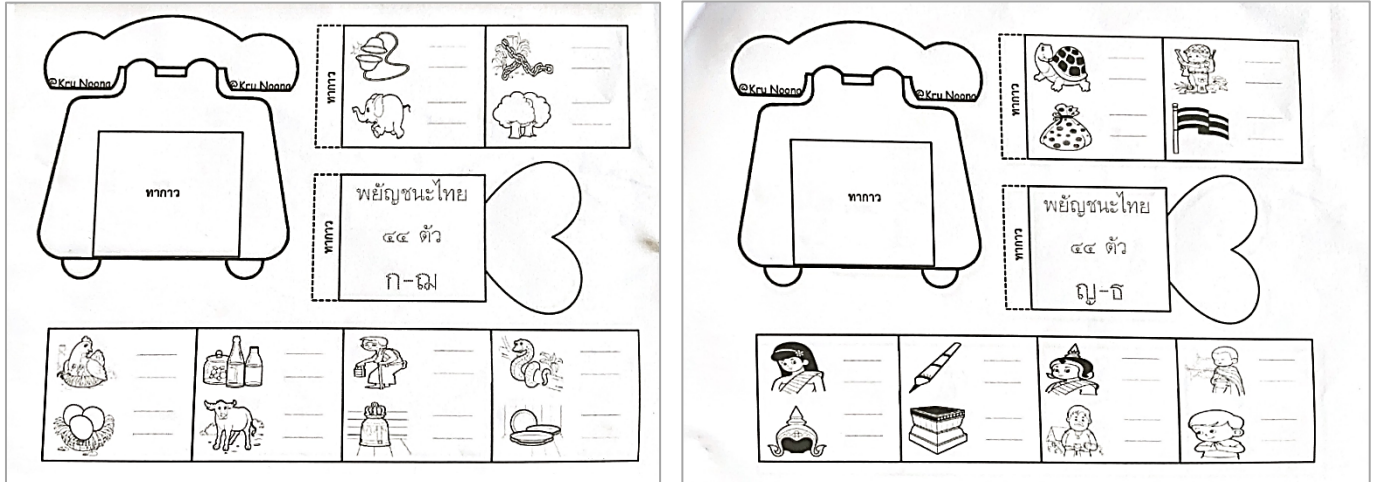
- นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูผู้สอน
- นักเรียนตั้งใจทำชิ้นงานที่ผู้สอนมอบหมาย
- นักเรียนชื่นชอบในการทำกิจกรรมมากกว่าการจดบันทึก

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนลืมพยัญชนะภาษาไทยเนื่องจากโรงเรียนปิดช่วงสถานการณ์โควิด
- นักเรียนท่องจำพยัญชนะไทยได้ไม่ครบ 44 ตัว

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนอ่านพยัญชนะไทยพร้อมกันทีละตัว
- ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำสื่อพยัญชนะแล้วมาอ่านทีละกลุ่ม

ภาพที่ 13 ตัวอย่างสื่อชิ้นงาน Popup พฤษภาคมไทย

ภาพที่ 14 การเรียนเรื่อง พฤษภาคมไทย และการทำชิ้นงาน Popup พฤษภาคมไทย

ครั้งที่ 3 วันที่ 26 พฤษภาคม 2565 เรื่อง ทบทวนความรู้ สระไทย

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนจำแนกสระไทยได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียน อ่านสระไทยได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านสระไทยเป็นจังหวะ

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ สระไทย สระในภาษาไทยนั้น มีเสียงสั้นและเสียงยาว แต่ละสระมีตำแหน่งการวางที่แตกต่างกัน บางสระเมื่อมีตัวสะกดไม่เปลี่ยนแปลงรูป สระไทยมี 21 รูป 32 เสียง

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (สระภาษาไทยมีทั้งหมดกี่ตัวแล้ว ให้นักเรียนยกตัวอย่าง)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายการใช้สระภาษาไทยและวิธีการอ่าน - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านสระภาษาไทยตามทีผู้สอนเขียนบนกระดาน - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านสระภาษาไทยเป็นจังหวะ (โดยการปรบมือสลับกับแตะเอว) และอ่านสระจากสื่อไม้บรรทัดสระไทย - ผู้สอนให้นักเรียนช่วยกันเขียนสระภาษาไทยลงในแบบฝึกหัด	- นักเรียนอ่านสระภาษาไทย - นักเรียนอ่านสระภาษาไทยเป็นจังหวะ (โดยการปรบมือสลับกับแตะเอว) และอ่านสระจากสื่อไม้บรรทัดสระไทย - นักเรียนเขียนสระภาษาไทยลงในแบบฝึกหัด
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปทเรียนได้ว่า “สระภาษาไทยมีทั้งหมด 32 เสียง ได้แก่ สระอะ - สระเอา”	- นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนร้องเพลงกับนักเรียน 1 เพลง

	- ผู้สอนร้องเพลงกับนักเรียน 1 เพลง โดยให้นักเรียนเสนอเพลงที่ชอบแล้วให้ผู้สอนเล่นกีต้าให้นักเรียนร้องเพลง	
--	--	--

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

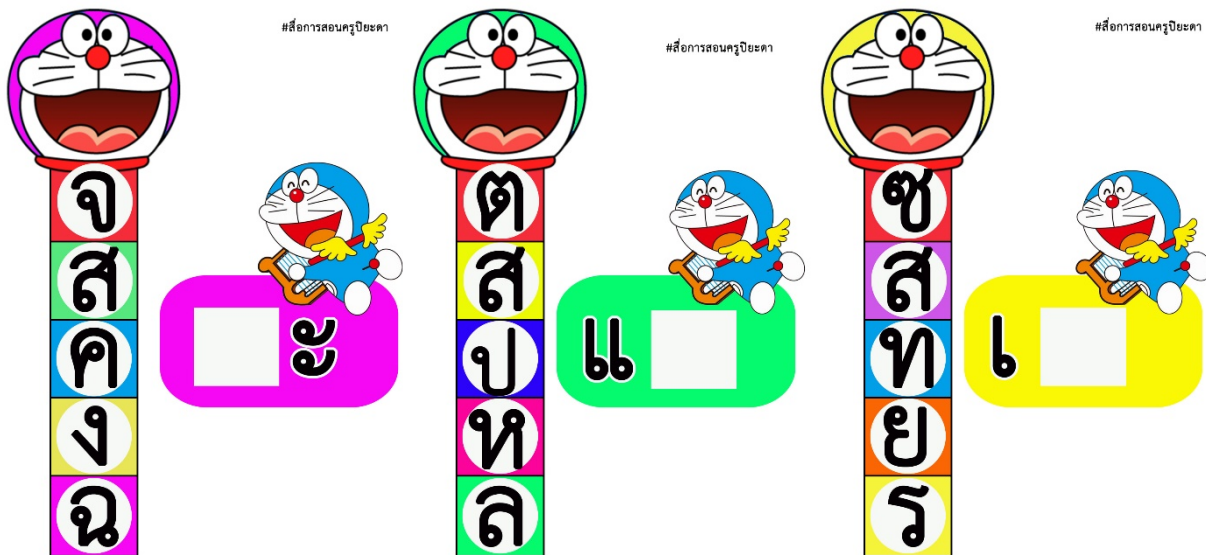
- นักเรียนร้องเพลงสระไทยและอ่านสระจากสื่อไม้บรรทัดสระไทยได้
- นักเรียนเขียนสระไทยได้ถูกต้อง
- นักเรียนมีพื้นฐานในการเขียนตัวหนังสือที่สวยงาม

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนออกเสียงสระประสมไม่ถูกต้อง
- นักเรียนมีอาการง่วงนอนในระหว่างทำกิจกรรม

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนออกเสียงสระประสมหลาย ๆ ครั้งจากสื่อไม้บรรทัดสระไทย
- ให้นักเรียนร้องเพลงสระไทยแล้วปรบมือไปพร้อม ๆ กัน

ภาพที่ 15 สื่อไม้บรรทัดสระไทย

ภาพที่ 16 การเรียนเรื่อง สระไทย ด้วยการร้องเพลงและอ่านสระจากสื่อไม้บรรทัดสระไทย

ครั้งที่ 4 วันที่ 27 พฤษภาคม 2565 เรื่อง ทบทวนความรู้ วรรณยุกต์ไทย

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนจำแนกวรรณยุกต์ไทยได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียน อ่านวรรณยุกต์ไทยได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนผันเสียงวรรณยุกต์ไทย

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ วรรณยุกต์ไทย คำที่มีอักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น และเป็นคำเป็น สามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ครบ 5 เสียง ซึ่งเสียงวรรณยุกต์กับรูปวรรณยุกต์จะตรงกัน เราควรใช้ให้ถูกต้องจะช่วยให้เราเขียนคำได้แม่นยำ

การผันเสียงวรรณยุกต์อักษรกลาง คือ พยางค์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และเป็นคำเป็น พันเสียงเป็นเสียงสามัญ จะผันเสียงวรรณยุกต์ได้ครบ 5 เสียง เช่น เกา เก่า เก้า เก้า เก้า, ปู ปู ปู่ ปู่ ปู่

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรม Brain gym เพื่อให้ นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (วรรณยุกต์ไทย มีทั้งหมดกี่ตัว) 	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนอธิบายวรรณยุกต์ไทย 4 รูป 5 เสียงให้นักเรียนฟังและให้ตั้งคำถามถามผู้สอน - ผู้สอนสอนการผันวรรณยุกต์ไทยให้กับนักเรียน - ผู้สอนให้นักเรียนฟังเพลง วรรณยุกต์ไทยและให้ร้องเพลงตาม - ผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันผันเสียงวรรณยุกต์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ “พัดผันวรรณยุกต์” โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันทำกิจกรรม - ให้นักเรียนสอบอ่านการผันวรรณยุกต์จาก “พัดผันวรรณยุกต์” ที่ละกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร้องเพลงวรรณยุกต์ไทย - นักเรียนร่วมกันทำผันเสียงวรรณยุกต์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ “พัดผันวรรณยุกต์”
15.00 น. - 15.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (วรรณยุกต์ไทยมีทั้งหมดกี่ตัว ได้แก่เสียงอะไรบ้าง) - ผู้สอนและนักเรียนร้องเพลงวรรณยุกต์ไทยร่วมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนร้องเพลงวรรณยุกต์ไทยร่วมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

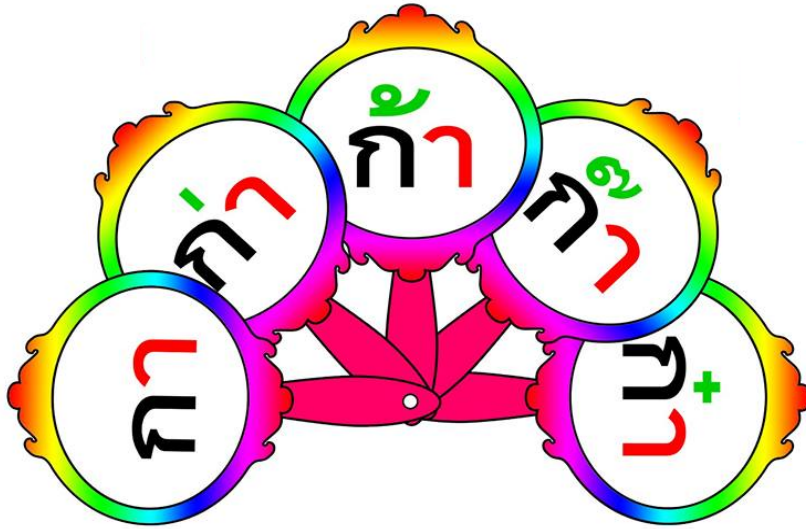
- นักเรียนจำแนกวรรณยุกต์ไทยได้
- นักเรียน เขียน อ่าน วรรณยุกต์ไทยได้
- นักเรียนผันเสียงวรรณยุกต์ไทยได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละตัวไม่ถูกต้อง
- นักเรียนถามคำถามที่ไม่ตรงกับการเรียนในระหว่างทำกิจกรรม

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนอ่านวรรณยุกต์ที่ละตัวซ้ำ ๆ
- ให้นักเรียนฝึกสมาธิและให้ฝึกตั้งคำถามที่ตรงกับเรื่องที่เรียนรู้

ภาพที่ 17 สื่อพัดผันวรรณยุกต์

ครั้งที่ 5 วันที่ 2 มิถุนายน 2565 เรื่อง ทบทวนความรู้เรื่อง การสะกดคำ
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายวิธีการสะกดคำได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียน อ่านสะกดคำได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านสะกดคำเป็นจังหวะ

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ การสะกดคำ การแจกลูกคำและสะกดคำ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำ เสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และเสียงตัวสะกดมาประสมเสียงกัน ทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การแจกลูกคำและการสะกดคำบางครั้งเรียกรวมกันว่า “การแจกลูกสะกดคำ” เพราะในการสอนแจกลูกสะกดคำจะดำเนินไปด้วยกันอย่างกลมกลืน เพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน การสะกดคำมีดังนี้
สะกดคำ 1 พยางค์, 2 พยางค์, 3 พยางค์

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (การอ่านสะกดคำ)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายวิธีการสะกดคำ 1 พยางค์, 2 พยางค์, 3 พยางค์ และให้นักเรียนตั้งคำถาม - ผู้สอนให้นักเรียนฝึกอ่านมาตราตัวสะกดแต่ละแม่ - ผู้สอนให้นักเรียนทำสื่อการสะกดคำและให้นักเรียนนำแต่ละคำมารวมกันให้เกิดเป็นคำ 1 พยางค์, 2 พยางค์, 3 พยางค์ ที่มีความหมาย - ผู้สอนให้นักเรียนสะกดคำเป็นจังหวะโดยการปรบมือพร้อมทั้งสะกดทีละ 1 พยางค์	- นักเรียนปรบมือการสะกดคำเป็นจังหวะ - นักเรียนร่วมกันทำสื่อการเรียนรู้ “การสะกดคำ”
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (มาตราตัวสะกดมีกี่มาตรา ได้แก่ แม่ อะไรบ้าง) - ผู้สอนและนักเรียนสะกดคำเป็นจังหวะพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนสะกดคำเป็นจังหวะพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายวิธีการสะกดคำได้
- นักเรียน เขียน อ่าน สะกดคำได้
- นักเรียนอ่านสะกดคำเป็นจังหวะได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนลืมมาตราตัวสะกดเพราะโรงเรียนปิดเรียนนาน

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนฝึกอ่านมาตราตัวสะกดและฝึกจำที่ละแม่

ภาพที่ 18 สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ

ภาพที่ 19 การเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดและฝึกอ่านสะกดคำเป็นจังหวะโดยการปรบมือ

ครั้งที่ 6 วันที่ 9 มิถุนายน 2565 เรื่อง ทบทวนความรู้เรื่อง คำประสม
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายคำประสมได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียน อ่านคำประสมได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร้องเพลงคำประสมตามจังหวะ

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ คำประสม

คำมูล คือ คำพื้นฐานที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นคำที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะ อาจเป็นคำไทยแท้ หรือเป็นคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ และจะเป็นคำพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้

คำประสม เป็นคำที่สร้างขึ้นใหม่จากการนำคำมูล 2 คำขึ้นไปมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่มีความหมายใหม่ ทำให้มีคำใช้ในภาษาไทยมากขึ้น

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอวไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (คำประสม) 	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอวไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนอธิบายการประสมคำและให้นักเรียนตั้งคำถาม - ผู้สอนให้นักเรียนหาคำมูล 2 คำ มาประสมกันให้เกิดความหมายใหม่ - ผู้สอนให้นักเรียนฝึกเขียนคำประสมโดยใช้สื่อไม้บรรทัดคำประสม - ผู้สอนให้นักเรียนอธิบายคำประสมที่เกิดใหม่ที่ละ 1 คน - ผู้สอนให้นักเรียนจับคู่กันโดยให้ใช้สื่อไม้บรรทัดคำประสมจับคู่กันให้เกิดความหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันเขียนคำประสมโดยสื่อการเรียนรู้ “ไม้บรรทัดคำประสม” - นักเรียนจับคู่กันประสมคำ
15.00 น. - 15.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทบทเรียน (คำประสมเกิดจากคำที่นำมาประสมกัน) - ผู้สอนและนักเรียนร้องเพลงคำประสมพร้อมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันสรุปทบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนร้องเพลงคำประสมพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายคำประสมได้
- นักเรียน เขียน อ่าน คำประสมได้
- นักเรียนร้องเพลงคำประสมตามจังหวะได้

ปัญหาและอุปสรรค

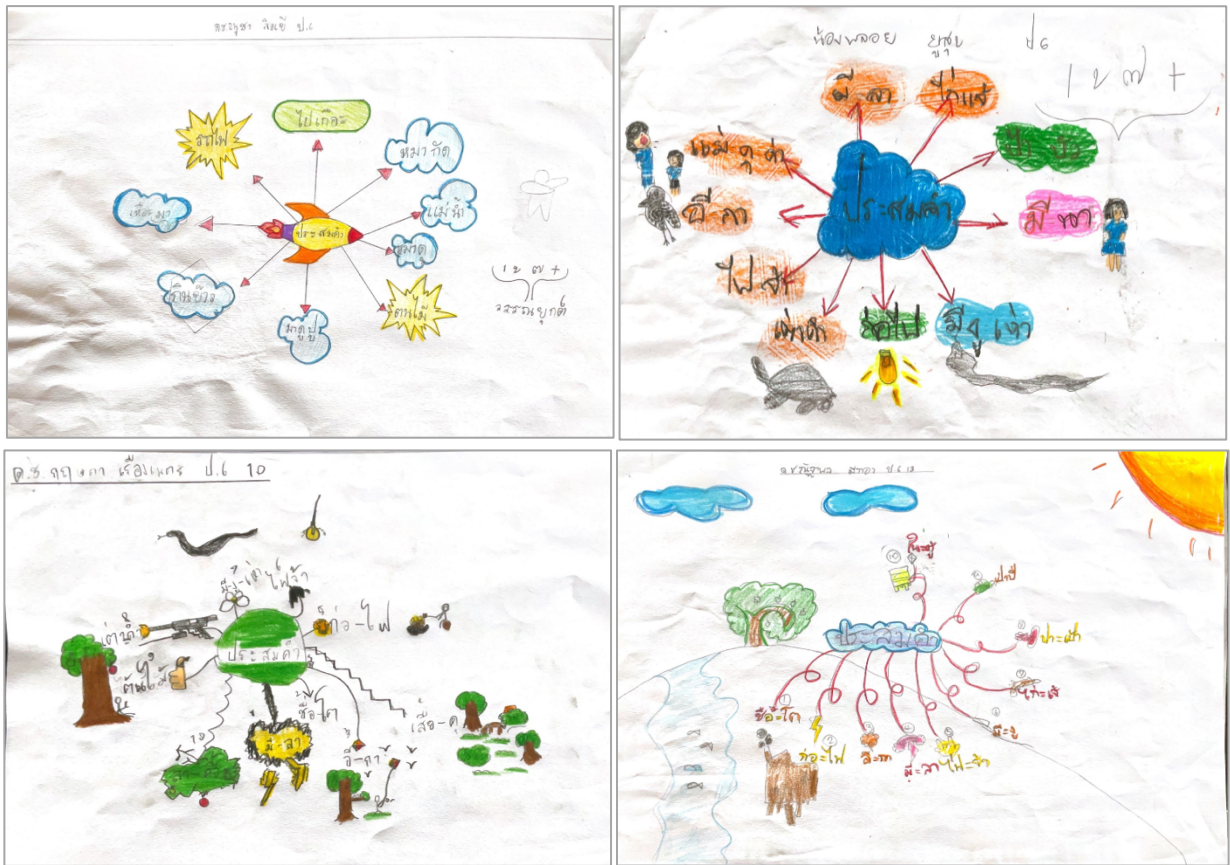
- นักเรียนบางคนหาคำจากสื่อไม้บรรทัดมาประสมกันไม่ได้
- นักเรียนงงกับสิ่งที่ผู้สอนอธิบายในระหว่างทำกิจกรรม

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนคำกันเพื่อให้เกิดคำประสม
- ผู้สอนอธิบายให้นักเรียนฟังอีกครั้งจนนักเรียนเข้าใจในกิจกรรม

ภาพที่ 20 การเรียนเรื่องคำประสมโดยใช้สื่อไม้บรรทัดคำประสม

ภาพที่ 21 ผลงานนักเรียน เรื่องคำประสม

ครั้งที่ 7 วันที่ 10 มิถุนายน 2565 เรื่อง ทบทวนความรู้เรื่อง คำคล้องจอง
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายคำคล้องจองได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียน อ่านคำคล้องจองได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร้องเพลงคำคล้องจอง

เนื้อหา

ทบทวนความรู้ คำคล้องจอง

คำคล้องจอง คือ คำที่ใช้สระหรือพยัญชนะเสียงเดียวกัน และถ้ามีตัวสะกดจะต้องมีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน คำคล้องจองเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าคำสัมผัส คำคล้องจองมีหลายลักษณะ ในชั้นเรียนนี้จะกล่าวถึงคำคล้องจอง 2 คำ และคำคล้องจอง 3 คำ คำคล้องจอง 2 คำ เช่น ช้วนา ตาปี (นา คล้องจองกับ ตา)

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (คำคล้องจอง)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายการสัมผัสคำให้เกิดเป็นคำคล้องจองและให้นักเรียนตั้งคำถาม - ผู้สอนให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองโดยให้นักเรียนคิดด้วยตัวเองบนกระดานดำ - ผู้สอนแนะนำการนำคำสัมผัสมาผสมกันให้เกิดเป็นคำคล้องจอง และทำใบงานเรื่องคำคล้องจอง - นักเรียนอ่านคำคล้องจองและปรบมือตามจังหวะ	- นักเรียนเขียนคำคล้องจองด้วยตัวเองและทำใบงานเรื่องคำคล้องจอง - นักเรียนอ่านคำคล้องจองและปรบมือตามจังหวะ
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (คำคล้องจองจะต้องใช้คำที่มีลักษณะอย่างไรมาสัมผัสกัน) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านคำคล้องจองพร้อมกันเป็นจังหวะ	- นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านคำคล้องจองพร้อมกันเป็นจังหวะ

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายคำคล้องจองได้
- นักเรียน เขียน อ่าน คำคล้องจองได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนอ่านคำคล้องจองไม่ได้
- นักเรียนไม่เข้าใจการหาคำคล้องจองที่สัมผัสกัน

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนอ่านกับพี่ ๆ นักศึกษา มจร. รายบุคคล
- ผู้สอนอธิบายการหาคำคล้องจองให้นักเรียนฟังอีก 2 รอบ แบบซ้ำ ๆ

ภาพที่ 22 การเรียนเรื่อง คำคล้องจอง

คำคล้องจอง

คำสั่ง : ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำที่คล้องจองกัน

มังกุด	เวลา
ข้าวผัด	การร่อน
สีทิว	จุดไฟ
อ่านเขียน	จำรี
ใบบัว	มัดใจ
ทะเล	กินข้าว
แมวน้ำ	ราบรีน
ยีราฟ	ขุนแผน
จานบิน	เร็นรู้
ขนุน	ม้วนมอง

ชื่อ : _____

คำคล้องจอง

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองในช่องว่างให้ถูกต้อง

สิงโต	_____ นก
กระเป่า	_____ ใหญ่
ข้าวสวย	_____ เนลือ
ติดตาม	_____ ยื่น
เต็นท์	_____ งาน
น้ำมัน	_____ นลิ่ง
วันเกิด	_____ เพลิน
กระดาน	_____ กล้วย
น้องชาย	_____ เรือ
การ์ตูน	_____ เสือ

ชื่อ : _____

ภาพที่ 23 ตัวอย่างใบงาน เรื่องคำคล้องจอง

คำคล้องจอง

คำสั่ง : ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำที่คล้องจองกัน

มังคุด	เวลา
ข้าวผัด	การร่อน
สิงาว	จุดไฟ
อ่านเขียน	จำใจ
ใบบัว	มดใจ
ทะเล	กินข้าว
แมวน้ำ	ราบรีน
ยี่ราฟ	ขุนแผน
จวนบัน	เรียนรู้
หนูน	ม้วนมอง

ชื่อ : ห้องพลอย ญษณ ๖๖

คำคล้องจอง

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองในช่องว่างให้ถูกต้อง

สิงโต	โต	นัท
กระเป่า	ใบง	ใหญ่
ข้าวสวย	้วย	เมล็ด
ติดตาม	ยักข	เข็น
เต็นท์	ท	งาน
น้ำมัน	คั้น	นึ่ง
วันเกิด	เพ็ช	เนลีน
กระดาน	กัษ	กล้วย
น้องชาย	พย	เรือ
การ์ตูน	ดู	เล็บ

ชื่อ : ห้องพลอย ญษณ ๖๖

คำคล้องจอง

คำสั่ง : ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำที่คล้องจองกัน

มังคุด	เวลา
ข้าวผัด	การร่อน
สิงาว	จุดไฟ
อ่านเขียน	จำใจ
ใบบัว	มดใจ
ทะเล	กินข้าว
แมวน้ำ	ราบรีน
ยี่ราฟ	ขุนแผน
จวนบัน	เรียนรู้
หนูน	ม้วนมอง

ชื่อ : ฉศ เตชวิทย์ วิชาญ ๖๖

คำคล้องจอง

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองในช่องว่างให้ถูกต้อง

สิงโต	โต	นัท
กระเป่า	ใบง	ใหญ่
ข้าวสวย	้วย	เมล็ด
ติดตาม	ยักข	เข็น
เต็นท์	ท	งาน
น้ำมัน	คั้น	นึ่ง
วันเกิด	เพ็ช	เนลีน
กระดาน	กัษ	กล้วย
น้องชาย	พย	เรือ
การ์ตูน	ดู	เล็บ

ชื่อ : ฉศ เตชวิทย์ วิชาญ ๖๖

ภาพที่ 24 ผลงานนักเรียน เรื่องคำคล้องจอง

ครั้งที่ 8 วันที่ 16 มิถุนายน 2565 เรื่อง สรุบทบทเรียน เรื่องทบทวนบทเรียน

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายการทบทวนความรู้ในเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำคล้องจอง การสะกดคำและคำประสมได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนจดจำหลักการเรียนภาษาไทยเป็นทำนองและบทเพลง

เนื้อหา

การทบทวนความรู้วิชาภาษาไทยในเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำคล้องจอง การสะกดคำและคำประสม เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนความจำและนำมาทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test และประเมินผลการเรียนรู้

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้ นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนให้นักเรียนอธิบายเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำคล้องจอง การสะกดคำและคำประสม - ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test	- นักเรียนอธิบายเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำคล้องจอง การสะกดคำและคำประสม - นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ นักเรียน	- ประเมินผลการเรียนรู้ นักเรียน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

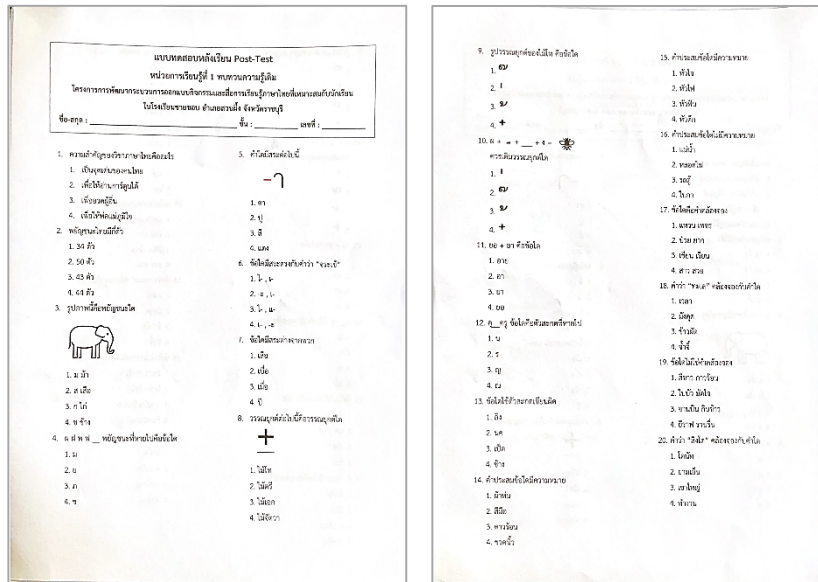
- นักเรียนอธิบายเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำคล้องจอง การสะกดคำและคำประสมได้
- นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test ได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนเขียนคำคล้องจองไม่ได้

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนมาเขียน อ่านคำกับกับที่ ๆ นักศึกษา มจร. รายบุคคล

ภาพที่ 25 ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test

ครั้งที่ 9 วันที่ 17 มิถุนายน 2565 เรื่อง อธิบายความหมายและหลักการอ่าน
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนบอกความหมายและหลักในการอ่านได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ

เนื้อหา

การอ่าน หมายถึง การแปลตัวอักษรมาเป็นคำ ซึ่งทำให้ทราบความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระในการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบ การรับรู้ความหมายจากสารที่ได้รับโดยการอ่าน และเข้าใจความหมายของสาร เนื้อหาสาระ จับใจความสำคัญได้ และสามารถนำไปถ่ายทอดได้ การอ่านถือเป็นกระบวนการในการรับสาร

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ความหมายและหลักการอ่าน)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายความหมายและหลักการอ่าน - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ พร้อมกัน	- นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้ - นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ พร้อมกัน
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (นักเรียนจับประเด็นการอ่านเนื้อเพลงหมายถึงอะไร) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายความหมายและหลักในการอ่านได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนอ่านสะกดคำบางคำไม่ได้

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนอ่านซ้ำๆ หลายๆ รอบ

ครั้งที่ 10 วันที่ 23 มิถุนายน 2565 เรื่อง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ชัดเจน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นทำนอง

เนื้อหา

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาให้ผู้อื่นได้ยินเป็นถ้อยคำ ประโยค หรือเรื่องราวที่นำพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์ มาประสมกันเป็นคำต่าง ๆ

หลักในการอ่านออกเสียง

- ไม่อ่านเร็วหรือช้าเกินไป
- อ่านด้วยความดังที่เหมาะสมไม่ดังหรือเบาเกินไป
- อ่านถูกต้องตามอักขระวิธี
- แบ่งวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง
- อ่านให้ชัดเจน
- ไม่อ่านออกเสียงในที่ที่ไม่ควรอ่าน เช่น ในห้องสมุด เป็นต้น

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (การออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์ - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์ตามที่กำหนดให้ - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นทำนอง	- นักเรียนอ่านพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์ที่กำหนดให้ - นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นทำนองพร้อมกัน
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (ให้นักเรียนบอกพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์ จากเนื้อเพลงสั้น ๆ) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นทำนองพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นทำนองพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะ, สระ สั้น-ยาว, วรรณยุกต์ และเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นทำนอง

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนยังไม่สามารถแยกสระ สั้น-ยาวได้

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนคนที่เข้าใจและสามารถอ่านได้ถูกต้องไปสอนเพื่อน

ครั้งที่ 11 วันที่ 24 มิถุนายน 2565 เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนจำแนกคำควบกล้ำได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านตัวโน้ตดนตรีเป็นจังหวะ

เนื้อหา

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทย จะต้องเข้าใจหลักการอ่านออกเสียงคำควบแท้และควบไม่แท้ จึงจะออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน การเข้าใจเรื่องคำควบกล้ำและนำไปใช้ให้ถูกต้อง จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านคำควบกล้ำ แบ่งออกเป็น

- คำควบแท้ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อมกัน เช่น กลิ้ง ขวัญ
- คำควบไม่แท้ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นตัวแรกเท่านั้น เช่น จริง เสริม

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หู้ - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (คำควบกล้ำ)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หู้ - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ทั้งการจำแนกคำและการอ่านออกเสียง - ผู้สอนให้นักเรียนนำคำควบกล้ำที่กำหนดให้มาจำแนกให้ถูกต้อง	- นักเรียนจำแนกคำควบกล้ำตามกำหนดให้ - นักเรียนอ่านคำควบกล้ำพร้อมกัน

	- ผู้สอนให้นักเรียนอ่านคำควบกล้ำที่กำหนดให้	
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทเรียน (ให้นักเรียนบอกความหมายของคำควบกล้ำ พร้อมทั้งจำแนกและอ่านออกเสียงคำควบกล้ำจากประโยค)	- นักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านประโยคที่มีคำควบกล้ำพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนจำแนกและอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนยังมีความสับสนในคำควบกล้ำแท้และไม่แท้

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนมาหาคุณครูรายบุคคลและให้ลองจำแนกคำควบกล้ำใหม่อีกครั้ง หากไม่เข้าใจให้สอบถามครูหรือเพื่อนที่เข้าใจ

ครั้งที่ 12 วันที่ 30 มิถุนายน 2565 เรื่อง การอ่านออกเสียงคำคล้องจอง

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายการอ่านคำคล้องจองได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนอ่านคำคล้องจองได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสลับกับตัวโน้ตดนตรี

เนื้อหา

การอ่านออกเสียง คำคล้องจอง คือ การอ่านคำที่มีเสียงสระเดียวกัน หรือ คำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกัน ส่วนรูปและเสียงวรรณยุกต์จะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ คำคล้องจองมีทั้ง 1,2 และ 3 พยางค์

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (คำคล้องจอง)	- กิจกรรม Brain gym

14.00 น. - 15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนอธิบายการอ่านคำคล้องจอง - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำคล้องจองที่กำหนดให้ - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงที่เป็นคำคล้องจองสลับกับตัวโน้ตดนตรีพร้อมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนออกเสียงคำคล้องจองที่กำหนดให้ - นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ เป็นคำคล้องจองสลับกับตัวโน้ตดนตรีพร้อมกัน
15.00 น. - 15.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำคล้องจอง คนละ 2 คำ) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ กับตัวโน้ตดนตรีพร้อมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และตอบคำถาม - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงสั้น ๆ กับตัวโน้ตดนตรีพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายความหมายและอ่านคำคล้องจองได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนสับสน โดยเข้าใจว่าพยัญชนะต้นที่เหมือนกันคือคำคล้องจอง เช่น แพรวพราว

แนวทางการแก้ไข

- ครูอธิบายเพิ่มเติมโดยการยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนให้กับนักเรียนอีกครั้ง

ภาพที่ 26 การเรียน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำคล้องจอง

ครั้งที่ 13 วันที่ 1 กรกฎาคม 2565 เรื่อง สรุปบทเรียน เรื่องการอ่าน

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายหลักของการอ่านออกเสียงและการใช้คำต่าง ๆ ได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสลับกับตัวโน้ต

เนื้อหา

สรุปบทเรียน เรื่องการอ่าน หลักของการอ่านออกเสียงและการใช้คำต่าง ๆ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test และประเมินผลการเรียนรู้

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (การอธิบายหลักของการอ่านออกเสียงและการใช้คำ)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายหลักของการอ่านออกเสียงและการใช้คำต่าง ๆ - ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสลับกับตัวโน้ต	- นักเรียนนักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test - นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสลับกับตัวโน้ตที่ละคน
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (ให้นักเรียนบอกวิธีการการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง พร้อมยกตัวอย่างคำควบกล้ำและคำคล้องจอง คนละ 2 คำ) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงสลับกับตัวโน้ตพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และตอบคำถาม - ผู้สอนและนักเรียนอ่านเนื้อเพลงสลับกับตัวโน้ตพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

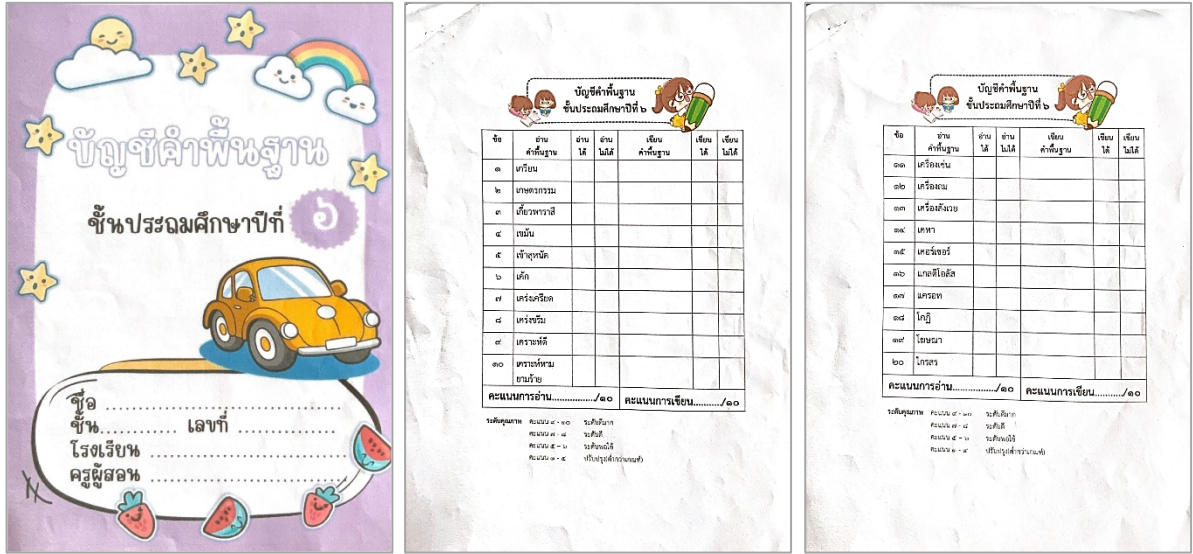
- นักเรียนอ่านออกเสียง สะกดคำ และมีการใช้คำต่าง ๆ ได้

ปัญหาและอุปสรรค

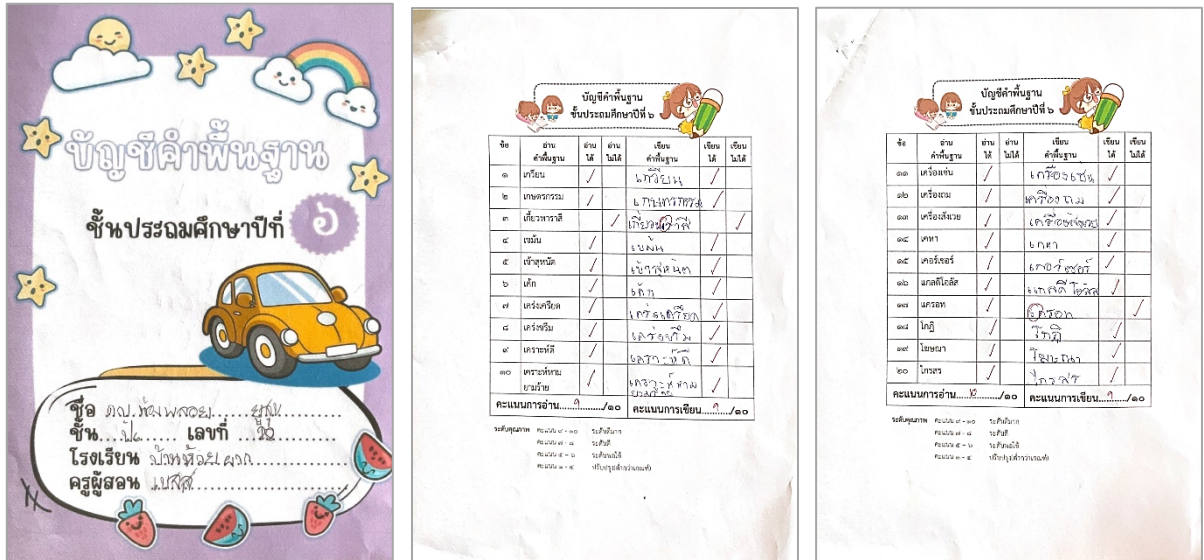
- นักเรียนหลายคนยังอ่านหรือมีการสะกดคำผิด

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนกลับไปฝึกอ่าน และกลับมาทดสอบอีกครั้ง

ภาพที่ 27 ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test

ภาพที่ 28 แบบทดสอบหลังเรียน Post – Test ที่นักเรียนทำ

ครั้งที่ 14 วันที่ 7 กรกฎาคม 2565 เรื่อง อธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียน วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียนได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียนข้อความ/บทกลอนได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนเขียนตัวโน้ตสลับกับเนื้อเพลง

เนื้อหา

การเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตามที่ต้องการนั้น มีความจำเป็นต้องระมัดระวังให้มากเกี่ยวกับการใช้ภาษา ควรใช้ถ้อยคำที่คนอ่านอ่านแล้วเข้าใจทันที เขียนด้วยลายมือ ที่ชัดเจน อ่านง่ายเป็นระเบียบและเขียนจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการเขียน ใช้คำให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลด้วยจึงจะถือว่าผู้เขียนมีหลักการและใช้ภาษา ได้ดีมีประสิทธิภาพ

การเขียนมีหลักที่ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เขียนให้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ
2. เขียนให้ถูกต้อง สะกด การันต์ วรรณยุกต์
3. ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
4. ใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กระชับรัด สื่อความหมายเข้าใจได้ดี
5. ใช้ภาษาเขียนที่ดี ไม่ควรใช้ภาษาพูด ภาษาโฆษณาหรือภาษาที่ไม่ได้มาตรฐาน
6. ควรใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง เช่น เว้นวรรค ย่อหน้า

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ความหมายและองค์ประกอบของการเขียน)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียน - ผู้สอนให้นักเรียนทดลองเขียนข้อความ/บทกลอนด้วยตนเอง	- นักเรียนเขียนข้อความ/บทกลอนด้วยตนเอง
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (ให้นักเรียนบอกความหมายของการเขียน) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านตัวโน้ตสลับกับเนื้อเพลงที่เขียนพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านตัวโน้ตสลับกับเนื้อเพลงที่เขียนพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียน และสามารถเขียนข้อความ/บทกลอนสั้นๆได้

ครั้งที่ 15 วันที่ 8 กรกฎาคม 2565 เรื่อง การเขียนคำคล้องจอง

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนจำแนกคำคล้องจองได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเขียนคำคล้องจองได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านคำคล้องจองที่เขียนเป็นจังหวะ

เนื้อหา

คำคล้องจอง คือ คำที่มีเสียงสระเดียวกัน ถ้ามีตัวสะกดจะต้องอยู่ในมาตราเดียวกันมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันได้ คำคล้องจองเป็นการเรียงภาษาที่ทำให้เกิดความไพเราะสละสลวยการเรียนรู้เรื่อง คำคล้องจอง เป็นการฝึกฝนทักษะในการเลือกสรรถ้อยคำ เรียงเรียงภาษา คิดคำสัมผัสซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการแต่งคำประพันธ์ได้ดี

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้ให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (คำคล้องจอง)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายความหมายของคำคล้องจอง - ผู้สอนให้นักเรียนทำใบงานโดยใช้แบบฝึกหัดเรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (ร้อยเรียงเสียงสัมผัส) และทดลองเขียนคำคล้องจองด้วยตนเอง พร้อมวาดภาพประกอบ - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านคำคล้องจองที่เขียนเป็นจังหวะ	- นักเรียนทำใบงานแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (ร้อยเรียงเสียงสัมผัส) และทดลองเขียนคำคล้องจองด้วยตนเอง พร้อมวาดภาพประกอบ - นักเรียนอ่านคำคล้องจองที่เขียนเป็นจังหวะ
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปทบทเรียน (ให้นักเรียนบอกความหมายของคำคล้องจอง พร้อมยกตัวอย่าง คนละ 2 คำ) - ผู้สอนและนักเรียนอ่านคำคล้องจองพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปทบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนคำคล้องจองพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

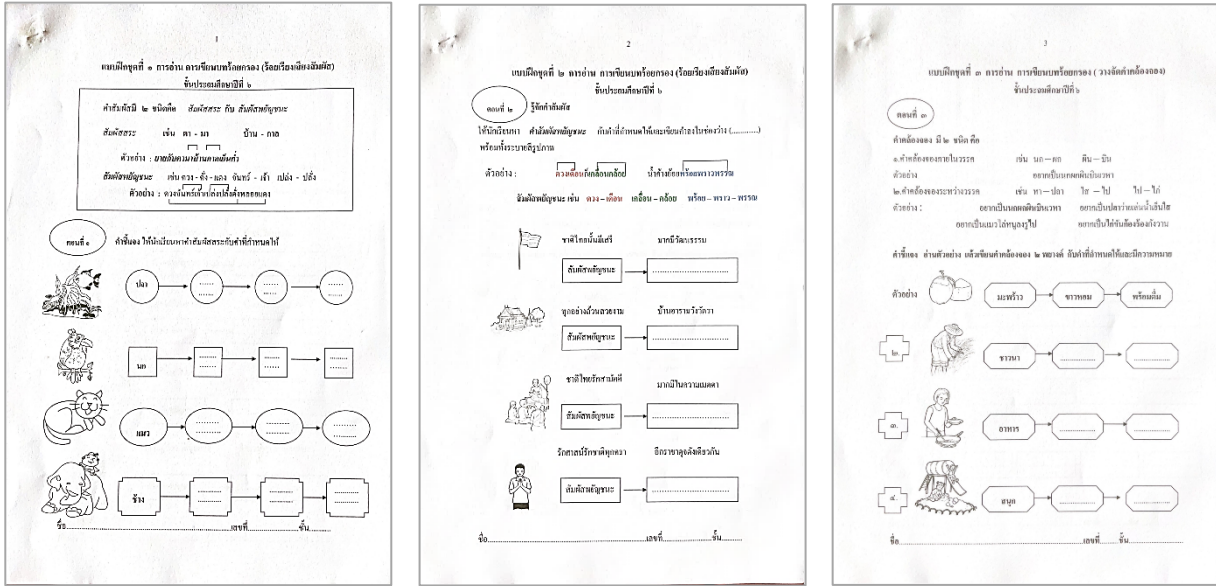
- นักเรียนอธิบายความหมายและเขียนคำคล้องจองด้วยตนเองได้

ปัญหาและอุปสรรค

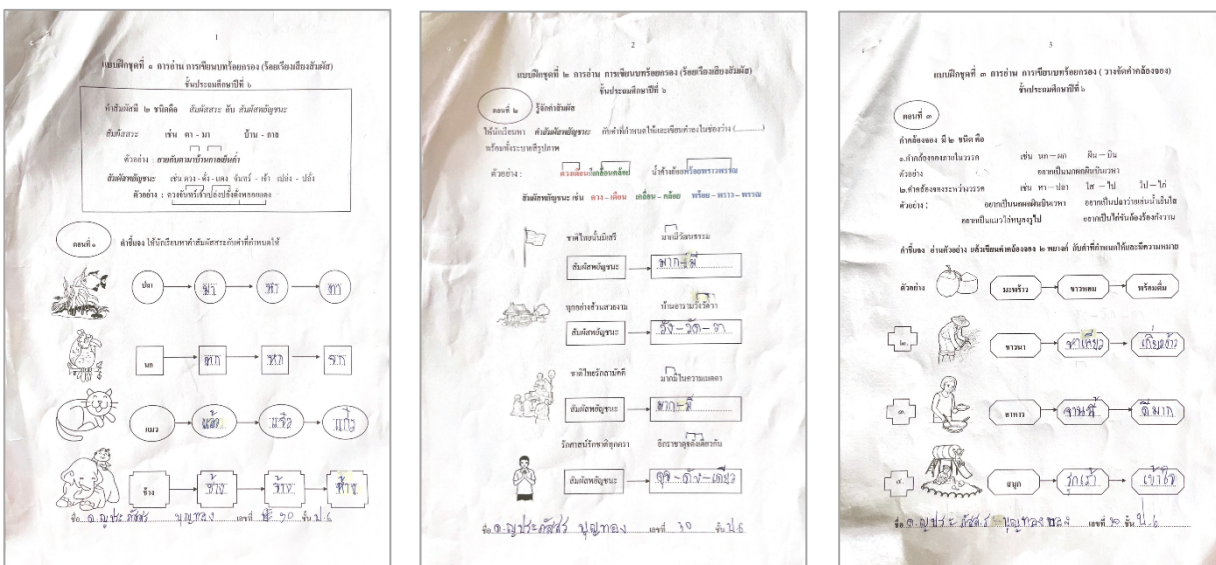
- เมื่อให้นักเรียนคิดคำคล้องจองด้วยตนเอง นักเรียนบางส่วนยังมีความสับสนในตัวพยัญชนะต้นกับตัวสะกด

แนวทางการแก้ไข

- อธิบายให้นักเรียนคนที่ยังมีความสับสนอีกครั้ง และลองให้นักเรียนทดลองเขียนเองอีกครั้ง

ภาพที่ 30 ตัวอย่างแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (ร้อยเรียงเสียงสัมผัส)

ภาพที่ 31 ผลงานแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (ร้อยเรียงเสียงสัมผัส)

ภาพที่ 32 ผลงานนักเรียน เรื่อง การเขียนคำคล้องจอง และวาดภาพประกอบ

ครั้งที่ 16 วันที่ 15 กรกฎาคม 2565 เรื่อง อธิบายหลักการและวิธีการแต่งกลอน 4

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายหลักการและวิธีการแต่งกลอน 4 ได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดลองแต่งกลอน 4 ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านบทกลอนเป็นทำนอง

เนื้อหา

กลอน 4 เป็นคำประพันธ์ประเภทกลอน ใน 1 บท มี 2 บาท 1 บาท มี 2 วรรค วรรคละ 4 คำ กลอน 4 ตามหลักฐานทางวรรณคดีไทย กลอน 4 ที่เก่าที่สุดพบในมหาชาติคำหลวงกัณฑ์มหาพน (สมัยอยุธยา) แต่ต่อมาไม่ปรากฏในวรรณคดีไทยมากนัก มักแทรกอยู่ตามกลอนบทละครต่าง ๆ

ตัวอย่างกลอนสี่ ในวรรณคดีไทยที่พบมี 2 แบบ คือ

กลอน 4 แบบที่ 1 คณะ กลอน 4 แบบนี้ บทหนึ่งจะประกอบด้วย 2 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 4 คำ สัมผัส แบบกลอนทั่วไป คือ คำสุดท้ายวรรคหน้าสัมผัสกับคำที่สองของวรรคหลัง และคำสุดท้ายวรรคที่สองสัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคที่สาม ส่วนสัมผัสระหว่างบทก็เช่นเดียวกัน คือ คำสุดท้ายวรรคที่สี่ของบทแรก สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สองของบทถัดไป

กลอน 4 แบบที่ 2 คณะ กลอน 4 แบบนี้ บทหนึ่งประกอบด้วย 4 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 4 คำ สัมผัสนอก ในทุกบาท คำสุดท้ายของวรรคหน้า สัมผัสกับคำที่สองของวรรคหลัง มีสัมผัสระหว่างบาทที่สองกับสาม คือ คำสุดท้ายวรรคที่สี่สัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคที่หก ส่วนสัมผัสระหว่างบทนั้นจะแตกต่างจากแบบแรก เนื่องจากให้คำสุดท้ายของบทแรกสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สี่ของบทถัดไป

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (หลักการและวิธีการแต่งกลอน 4)	กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายหลักการและวิธีการแต่งกลอน 4 และยกตัวอย่างให้นักเรียนดู	- นักเรียนทำใบงานแบบฝึกหัดเรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (วางจัดคำคล้องจอง) - นักเรียนอ่านบทกลอนเป็นทำนอง

	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนให้นักเรียนทำใบงานโดยใช้แบบฝึกหัดเรื่อง การอ่าน การเขียนบทร้อยกรอง (วางจัดคำ คล้องจอง) - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านบทกลอนที่ตนเองแต่งในใบงานเป็นทำนอง 	
15.00 น. - 15.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (กลอนที่ครูเขียนบนกระดานใช้กลอน 4 หรือไม่...เช่นครกขึ้นภูเขา หน้าเก็บเอาสู้) - ผู้สอนและนักเรียนเลือกบทกลอนของนักเรียน 1 คนมาอ่านพร้อมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านบทกลอนพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนสามารถแต่งกลอน 4 อย่างง่ายได้

ปัญหาและอุปสรรค

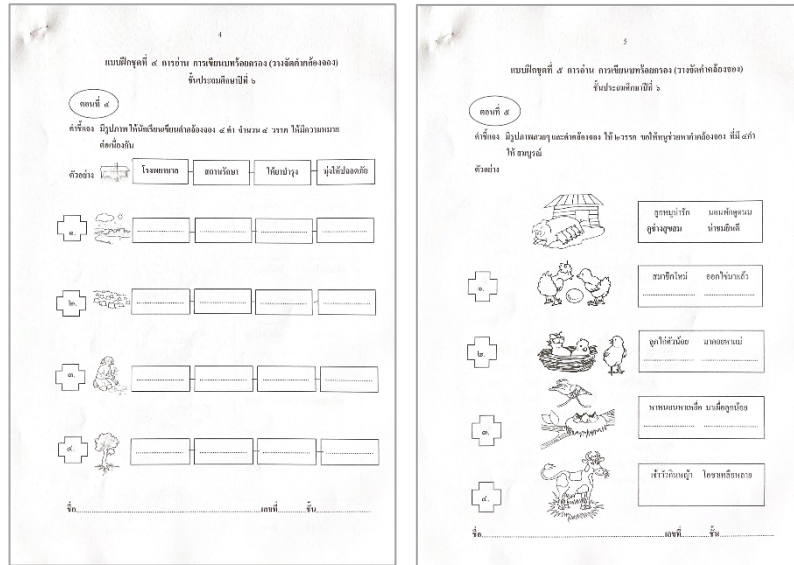
- นักเรียนบางคนยังแต่งกลอนไม่มีความสัมผัสกัน

แนวทางการแก้ไข

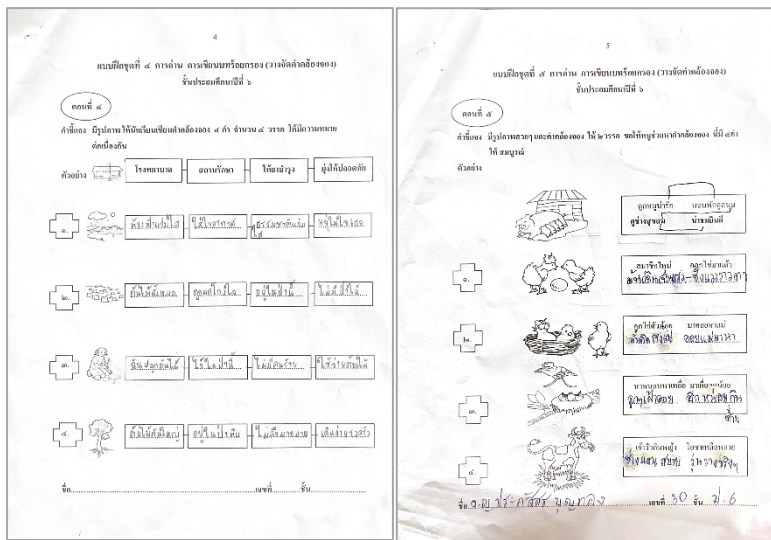
- ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการและวิธีการแต่งกลอน 4 พร้อมกับยกตัวอย่างให้ดูอีกครั้ง

ภาพที่ 33 การเรียน เรื่อง หลักการและวิธีการแต่งกลอน 4

ภาพที่ 34 ตัวอย่างแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบรรยาย (วางจัดคำคล้องจอง)

ภาพที่ 35 ผลงานแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่าน การเขียนบรรยาย (วางจัดคำคล้องจอง)

ครั้งที่ 17 วันที่ 21 กรกฎาคม 2565 เรื่อง แต่งกลอน 4 เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายคุณค่าและวิถีชีวิตของตนเองได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนแต่งกลอน 4 ตามหลักการได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนนำตัวโน้ตดนตรีมาใส่ในบทกลอนของตนเอง

เนื้อหา

แต่งกลอน 4 เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและวิถีชีวิตของตนเองและสามารถแต่งกลอนตามหลักการได้และนำตัวโน้ตดนตรีมาใส่ในบทกลอนของตนเอง

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (การแต่งกลอน 4 เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายวิธีการแต่งกลอน 4 ที่ทำให้เห็นคุณค่าและวิถีชีวิตของตนเอง พร้อมยกตัวอย่างให้นักเรียนดู - ผู้สอนให้นักเรียนทดลองแต่งกลอน 4 ด้วยตนเองตามหลักการ เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ผู้สอนให้นักเรียนนำตัวโน้ตดนตรีมาใส่ในบทกลอนของตนเอง	- นักเรียนทดลองแต่งกลอน 4 ด้วยตนเอง - นักเรียนนำตัวโน้ตดนตรีมาใส่ในบทกลอนของตนเอง
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (กลอน 4 มีลักษณะอย่างไร) - ผู้สอนและนักเรียนเลือกบทกลอนของนักเรียน 1 คนมาอ่านพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านบทกลอนพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนหลายคนสามารถแต่งกลอนได้อย่างสร้างสรรค์

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนยังมีคำในความคิดที่ไม่กว้างมาก ทำให้คิดกลอนไม่ออก

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนจับคู่และให้เพื่อนช่วยแนะนำ และครูช่วยแนะนำให้เพิ่มเติมด้วย

-

ภาพที่ 36 การเรียน เรื่อง การแต่งกลอน 4

ภาพที่ 37 ผลงานการแต่งกลอน 4 ของนักเรียน เรื่อง การรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ครั้งที่ 18 วันที่ 22 กรกฎาคม 2565 เรื่อง สรุบบทเรียน เรื่องการเขียน

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียนบทกลอนได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนอ่านบทกลอนเป็นทำนองและนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอน

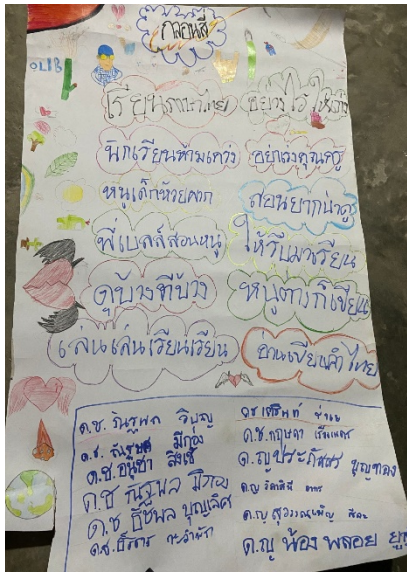
เนื้อหา

สรุบบทเรียน เรื่องการเขียน อธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียนบทกลอน อ่านบทกลอนเป็นทำนองและนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอนและให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test และประเมินผลการเรียนรู้
ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (การสรุบบทเรียน เรื่อง การเขียน) 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนอธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียนบทกลอน - ผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันแต่งกลอน 4 - ผู้สอนให้นักเรียนอ่านบทกลอนเป็นทำนองและนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอนที่กำหนดให้ - ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันแต่งกลอน 4 - นักเรียนอ่านบทกลอนเป็นทำนองและนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอนที่กำหนดให้ - นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test
15.00 น. - 15.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุบบทเรียน (กลอน 4 มีลักษณะอย่างไร) - ผู้สอนและนักเรียนเลือกบทกลอนของนักเรียน 1 คนมาอ่านพร้อมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนร่วมกันสรุบบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนอ่านบทกลอนพร้อมกัน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนอธิบายความหมายและองค์ประกอบของการเขียนบทกลอนได้
- ปัญหาและอุปสรรค
- นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอนได้
- แนวทางการแก้ไข
- ให้นักเรียนทดลองทำอีกครั้ง หากทำไม่ได้ครูอธิบายเพิ่มเติม

ภาพที่ 38 ผลงานการแต่งกลอน 4 การอ่านบทกลอนเป็นทำนองและนำตัวโน้ตมาใส่ในบทกลอน

ข้อชี้คำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ข้อ	อ่าน คำพื้นฐาน	อ่าน ได้	อ่าน ไม่ได้	เขียน คำพื้นฐาน	เขียน ได้	เขียน ไม่ได้
๑	ขวัญ					
๒	ธาตุกรรม					
๓	ธัญวารสิ					
๔	ณมัน					
๕	เจ้าสุหนัด					
๖	นัย					
๗	เศรษฐี					
๘	เศรษฐี					
๙	เศรษฐี					
๑๐	เศรษฐี					

คะแนนการอ่าน...../๑๐ คะแนนการเขียน...../๑๐

รับผิดชอบ: ครูเมษ ๑-๑๐ รับผิดชอบ: รับผิดชอบ: ๑-๑๐
 ครูเมษ ๑-๑๐ รับผิดชอบ: รับผิดชอบ: ๑-๑๐
 ครูเมษ ๑-๑๐ รับผิดชอบ: รับผิดชอบ: ๑-๑๐

ข้อชี้คำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ข้อ	อ่าน คำพื้นฐาน	อ่าน ได้	อ่าน ไม่ได้	เขียน คำพื้นฐาน	เขียน ได้	เขียน ไม่ได้
๑๑	เศรษฐี					
๑๒	เศรษฐี					
๑๓	เศรษฐี					
๑๔	เศรษฐี					
๑๕	เศรษฐี					
๑๖	เศรษฐี					
๑๗	เศรษฐี					
๑๘	เศรษฐี					
๑๙	เศรษฐี					
๒๐	เศรษฐี					

คะแนนการอ่าน...../๑๐ คะแนนการเขียน...../๑๐

รับผิดชอบ: ครูเมษ ๑-๑๐ รับผิดชอบ: รับผิดชอบ: ๑-๑๐
 ครูเมษ ๑-๑๐ รับผิดชอบ: รับผิดชอบ: ๑-๑๐
 ครูเมษ ๑-๑๐ รับผิดชอบ: รับผิดชอบ: ๑-๑๐

ภาพที่ 39 ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test

เนื้อหา

การฟัง หมายถึง การรับรู้ การเข้าใจ จับประเด็นและแปลความหมายจากเสียงที่เป็นคำพูด สัญญาณต่าง ๆ ที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง

การฟังนั้นต่างจากการได้ยิน ซึ่งเป็นการรับรู้อย่างหนึ่งของร่างกาย โดยอาศัยโสตประสาทเป็นเครื่องรับรู้ แต่การฟังนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างตั้งใจของระบบประสาท ซึ่งจะต้องประกอบด้วย การได้ยิน การรับรู้หรือสัญชาตญาณ การจำได้ ละความเข้าใจ หมายความว่า ในการฟังนั้นต้องมีการรับสารและตีความหมายของสารที่ได้นั้นด้วย การฟังจึงนับว่า เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้ฟังต้องใช้ทักษะ ไหวพริบ และความคิดเป็นสำคัญ

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (เรื่อง การฟัง)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายความหมายและหลักของการฟัง - ผู้สอนให้นักเรียนฟังบทกลอน / บทเพลง เพลงที่กำหนดให้ และให้บอกว่ามีสัตว์อะไรบ้าง หรือมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อฟัง	- นักเรียนฟังบทกลอน / บทเพลง เพลงที่กำหนดให้
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (การฟังนั้นต่างจากการได้ยินอย่างไร) - ผู้สอนและนักเรียนเลือกบทกลอน / บทเพลงมา 1 อย่างและเปิดให้ฟังพร้อมกัน	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนฟังบทกลอน / บทเพลงพร้อมกันและสรุปเพิ่มเติม

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนเข้าใจความหมายและหลักของการฟัง รวมทั้งมารยาทในการฟัง

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนยังไม่ค่อยมีสมาธิในการฟัง เกิดจากตัวนักเรียนที่มีสมาธิสั้นอยู่แล้วและจากสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียน คือ เพื่อนกลุ่มอื่นซอมนั่น

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนปิดประตูห้องเรียนเพื่อช่วยลดเสียงรบกวนจากภายนอก และเสริมกิจกรรมฝึกสมาธิก่อนให้นักเรียนทดลองฟังอีกครั้ง

ภาพที่ 41 การเรียน เรื่อง ความหมายและหลักของการฟัง

ครั้งที่ 20 วันที่ 5 สิงหาคม 2565 เรื่อง การสื่อสารจากการฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนเข้าใจการสื่อสารจากการฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนสื่อสารจากการฟังได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนฟังเสียงตัวโน้ตสั้น - ยาว

เนื้อหา

ความหมายของการสื่อสาร คำว่า การสื่อสาร (communications) หมายถึง ความเหมือนกันหรือร่วมกัน การสื่อสาร (communication) หมายถึงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์อื่นใด การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน บริบททางการสื่อสารที่เหมาะสมเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

องค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสาร มี 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (sender) หรือ แหล่งสาร (source) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร หรือ เป็นแหล่งกำเนิดสาร
2. สาร (message) หมายถึง เรื่องราวที่มีความหมาย หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ความรู้ ความคิด ความต้องการ อารมณ์ ฯลฯ ซึ่งถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารให้ได้รับรู้และแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์

3. สื่อ หรือช่องทาง (media or channel) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะของสาร ทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร

4. ผู้รับสาร (receiver) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชนที่รับเรื่องราวข่าวสาร จากผู้ส่งสารและแสดงปฏิกิริยาตอบกลับ (Feedback) ต่อผู้ส่งสาร หรือส่งสารต่อไปถึงผู้รับสารคนอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (การสื่อสารจากการฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนยกตัวอย่างข้อความ/ประโยคสั้น ๆ ให้นักเรียนทดลองฟัง และตอบโต้กัน - ผู้สอนให้นักเรียนจับคู่และให้บอกสิ่งที่ชอบ จากนั้นให้เปลี่ยนคู่และไปเล่าสิ่งที่ได้ฟังของเพื่อนคนแรก ให้เพื่อนคนที่สองฟัง	- นักเรียนฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ และตอบโต้ - นักเรียนจับคู่เล่าสิ่งที่ได้รับฟังมาให้เพื่อนฟัง
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้เกมเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (เกมส่งสาร...แบ่งกลุ่มและให้คนแรกของกลุ่มฟังเสียงตัวโน้ตสั้น - ยาวจากผู้สอน และไปบอกต่อกับเพื่อน)	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - นักเรียนเล่นเกมส่งสาร

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนมีความเข้าใจในการสื่อสารจากการฟังข้อความ/ประโยคสั้น ๆ ได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนส่วนใหญ่พูดไม่ค่อยชัด จึงทำให้เกิดปัญหาในระหว่างการเล่นเกม(เมื่อรับสารจากเพื่อนแล้วคนที่ฟังคนสุดท้ายตอบผิด)

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนพูดให้ช้าลง และคำที่ใช้เป็นคำสั้นๆ

ครั้งที่ 21 วันที่ 11 สิงหาคม 2565 เรื่อง จับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอน
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายการจับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอนได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนจับใจความสำคัญจากการฟังได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนฟังทำนองของบทกลอน

เนื้อหา

การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ

การฟังเพื่อจับใจความสำคัญไม่ใช่เรื่องยาก ถ้าผู้ฟังปฏิบัติดังนี้

1. ฟังอย่างตั้งใจและมีสมาธิ
2. ฟังให้ตลอดจบความ
3. ฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้ความรู้ประสบการณ์ของตน มาพิจารณาไตร่ตรองประกอบเนื้อหาสาระเพื่อ

ความถูกต้องหรือมีประโยชน์อย่างไรบ้าง

วิธีการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ

1. ตั้งใจฟังว่าเรื่องอะไร ใครทำ ทำเมื่อใด ทำที่ไหน ทำอย่างไรและเกิดผลอย่างไร
2. ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระ แยกแยะความจริงและข้อคิดเห็นในเรื่องนั้น ๆ
3. ประเมินค่าเรื่องที่ฟังว่าเนื้อหาถูกต้อง เหมาะสม มากหรือน้อยเพียงใด เหมาะสมกับเพศและวัย และช่วงเวลา

ของกลุ่มผู้ฟังหรือไม่

4. จดบันทึกใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง เมื่อทบทวนหรือเผยแพร่ให้ผู้อื่นต่อไป

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้ให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (จับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอน)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายการจับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอนพร้อมยกตัวอย่างให้นักเรียนดู - ผู้สอนให้นักเรียนทดลองจับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอนตามหลักการ	- นักเรียนจับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอนด้วยตนเอง

15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้การฟังเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (ฟังบทกลอนเป็นทำนองและจับใจความ)	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - ผู้สอนและนักเรียนฟังบทกลอนเป็นทำนองพร้อมกันและสรุปเพิ่มเติม
---------------------	---	---

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน, บทกลอนได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนยังไม่ค่อยมีสมาธิในการฟัง ทำให้จับใจความไม่ค่อยได้

แนวทางการแก้ไข

- ผู้สอนดึงความสนใจของนักเรียนและให้นักเรียนนั่งหลับตาฟังนิทาน

ครั้งที่ 22 วันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ร้องบทกลอน, บทเพลง ตามเสียงที่ได้ยิน

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนจำแนกการฟังบทกลอนกับบทเพลงได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนร้องตามเสียงที่ได้ยินได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร้องบทกลอน, ร้องบทเพลง

เนื้อหา

บทเพลงที่เราได้ยินได้ฟังกันอยู่ทุกวันนี้ล้วนแล้วแต่เกิดจากการผ่านกระบวนการคิด, กลั่นกรอง อย่างมีระบบ โดยอาศัยทั้งความรู้, ประสบการณ์ ของคีตกวีบทเพลงทุก ๆ เพลงต้องใช้เวลาพอสมควรในการแต่ง การเรียบเรียงเสียงประสาน การขัดเกลา รวมถึงการฝึกซ้อมของนักดนตรีที่จะเป็นสื่อบรรเลงบทเพลงนั้น ๆ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกให้ไปสู่ผู้ฟังได้รับฟัง

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ร้องบทกลอน, บทเพลง ตามเสียงที่ได้ยิน)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนเปิดบทกลอนกับบทเพลงให้นักเรียนฟัง และให้จำแนกว่าคือบทกลอนกับบทเพลง - ผู้สอนให้นักเรียนร้องบทกลอนกับบทเพลงตามเสียงที่ได้ยิน	- นักเรียนจำแนกการฟังบทกลอนกับบทเพลง - นักเรียนร้องบทกลอนกับบทเพลงตามเสียงที่ได้ยิน
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (บทกลอนต่างจากบทเพลงอย่างไร)	- นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนจำแนกการฟังบทกลอนกับบทเพลงได้

ปัญหาและอุปสรรค

-

แนวทางการแก้ไข

-

ครั้งที่ 23 วันที่ 26 สิงหาคม 2565 เรื่อง สรุปบทเรียน เรื่องการฟัง

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายความหมายและหลักของการฟังบทกลอน บทเพลงได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนฟังข้อความ จับใจความจากการฟังนิทาน บทกลอน

เนื้อหา

สรุปบทเรียน เรื่องการฟัง อธิบายความหมายและหลักของการฟังบทกลอน บทเพลง ฟังข้อความ จับใจความจากการฟังนิทาน บทกลอนและให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post – Test และประเมินผลการเรียนรู้

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้ นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (สรุปทเรียน เรื่อง การฟัง)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test ด้วยการฟังข้อความ จับใจความจากการฟังนิทาน บทกลอน	- นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมเรื่องการฟังและจับใจความเพื่อเป็นการสรุปทเรียน	- ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปทเรียน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนเข้าใจหลักของการฟังบทกลอน บทเพลง

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนยังไม่มีสมาธิเท่าที่ควรจึงทำให้จับใจความไม่ค่อยได้

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนนั่งสมาธิ และให้เพื่อนช่วยสอนหรืออธิบายเพิ่มเติม

ครั้งที่ 24 วันที่ 2 กันยายน 2565 เรื่อง ความหมายและหลักในการพูดที่ดี การพูดแนะนำตนเอง

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายความหมายและหลักของการพูดที่ดีได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนเข้าใจมารยาทในการพูด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนพูดแนะนำตนเอง

เนื้อหา

การพูดเป็นพฤติกรรมทางภาษาที่ควบคู่ไปกับการฟังเพื่อการสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยาจนเป็นที่เข้าใจกันได้

การพูดที่ดี คือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยา มารยาท ประเพณีนิยมของสังคม เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความต้องการ ทัศนคติและ ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ให้ผู้ฟังได้รับรู้และก่อให้เกิดการตอบสนองตรงตามที่ต้องการ

การพูดจึงเป็นการสื่อสารสองทาง คือ มีทั้งผู้พูดและผู้ฟัง การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ “ศาสตร์” หมายถึง การพูดจะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้สอน ถ่ายทอด ปฏิบัติ ฝึกฝน เช่นเดียวกับหลักวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วน “ศิลป์” หมายถึง การพูดเป็นเรื่องของความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล นอกจากนี้การพูดยังจัดเป็นทักษะและวิชาชีพอีกประการหนึ่ง

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ความหมายและหลักในการพูดที่ดี การพูดแนะนำตนเอง)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายความหมายและหลักของการพูดที่ดี รวมทั้งมารยาทในการพูด - ผู้สอนให้นักเรียนพูดแนะนำตนเองหน้าชั้นเรียน	- นักเรียนพูดแนะนำตนเอง
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุปบทเรียน (มารยาทในการพูดที่ดีควรเป็นอย่างไร)	- นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันสรุปบทเรียน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามมารยาทในการพูดได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนยังมีความเขินอายเพื่อน เมื่อต้องออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนพูดในสิ่งที่ชอบ หรือความถนัด เพราะจะช่วยลดความประหม่าลงได้

ครั้งที่ 25 วันที่ 15 กันยายน 2565 เรื่อง ร้องบทกลอนที่นักเรียนประพันธ์

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนมีทักษะการพูดบทกลอน

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนพูดบทกลอนที่ตนเองแต่ง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร้องบทกลอนเป็นทำนอง

เนื้อหา

ร้องบทกลอนที่นักเรียนประพันธ์ขึ้นด้วยตนเองจากการแต่งขึ้นและนักเรียนร้องบทกลอนเป็นทำนอง

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ร้องบทกลอน)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนเลือกบทกลอนมาพูดและร้องให้ฟังเพื่อเป็นตัวอย่าง 1 บท - ผู้สอนให้นักเรียนพูดและร้องบทกลอนที่ที่นักเรียนประพันธ์ร่วมกันพร้อม ๆ กัน	- นักเรียนพูดและร้องบทกลอนพร้อมกัน
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนให้นักเรียนร้องบทกลอนที่นักเรียนประพันธ์เป็นทำนอง	- นักเรียนร้องบทกลอนที่นักเรียนประพันธ์เป็นทำนอง

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนสามารถพูดและร้องบทกลอนได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนหลายคนยังอ่านหนังสือไม่ค่อยคล่อง จึงทำให้เวลาพูดและร้องบทกลอนต้องสะกด

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่องก่อนมาท่องให้ครูฟัง และคำที่สะกดไม่ได้ให้สอบถามเพื่อน

ภาพที่ 42 การเรียน เรื่อง การร้องบทกลอนที่นักเรียนประพันธ์เป็นทำนอง

ครั้งที่ 26 วันที่ 16 กันยายน 2565 เรื่อง ร้องบทเพลงที่นักเรียนประพันธ์ขึ้นร่วมกับดนตรี
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายวิธีการร้องเพลงได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนร้องเพลงที่ตนเองประพันธ์ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนร้องเพลงตามทำนอง

เนื้อหา

อธิบายวิธีการร้องเพลง ร้องบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นร่วมกับดนตรีและร้องเป็นทำนอง

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- นักเรียนทำกิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่ - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ร้องบทเพลงที่นักเรียนประพันธ์ขึ้นร่วมกับดนตรี)	- กิจกรรมเข้าจังหวะ หัว - เอว - ไหล่

14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายวิธีการร้องเพลง และ ยกตัวอย่างบทกลอนของนักเรียน 1 คนมา ใส่ทำนอง - ผู้สอนให้นักเรียนร้องบทกลอนที่ผู้สอน ยกตัวอย่างพร้อมกัน	- นักเรียนร้องบทกลอนที่ผู้สอนยกตัวอย่าง พร้อมกัน
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนให้นักเรียนร้องเพลง(บทกลอนที่ นักเรียนประพันธ์)เป็นทำนอง	- นักเรียนร้องเพลง(บทกลอนที่นักเรียน ประพันธ์)เป็นทำนอง

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนร้องเพลงที่ตนเองประพันธ์

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนส่วนใหญ่ยังร้องบทกลอนเป็นเพลงไม่ได้

แนวทางการแก้ไข

- ให้นักเรียนจับคู่และเลือกบทกลอนของคนใดคนหนึ่งมาร้องเป็นเพลง

ครั้งที่ 27 วันที่ 22 กันยายน 2565 เรื่อง การพูด การเป็นพิธีกร นักร้อง สำหรับเด็ก

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนเข้าใจทักษะการพูด การเป็นพิธีกร การเป็นนักร้อง

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนพูดเป็นพิธีกร สำหรับเด็กได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนมีการจัดลำดับการพูดที่ถูกต้อง

เนื้อหา

ทักษะการพูด การเป็นพิธีกร การเป็นนักร้อง พูดเป็นพิธีกร สำหรับเด็ก การจัดลำดับการพูดที่ถูกต้อง การพูดได้ดี ผู้พูดเองก็ควรมีทัศนคติที่ดี ควรอ่านเยอะ ๆ จะได้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ จะได้มีคลังคำศัพท์คำพูดดี ๆ รวมถึง ควรฟังบ่อย ๆ จากนักข่าวหรือพิธีกรที่ดำเนินรายการดี ๆ มีคุณภาพ

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (ร้องบทเพลงที่นักเรียนประพันธ์ขึ้นร่วมกับดนตรี)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนอธิบายทักษะการพูด การเป็นพิธีกร การเป็นนักร้อง พร้อมยกตัวอย่าง - ผู้สอนให้นักเรียนจับคู่และให้พูดแนะนำตัว การเป็นพิธีกรสำหรับเด็ก ร้องเพลงให้เพื่อนฟัง	- นักเรียนจับคู่และให้พูดแนะนำตัว การเป็นพิธีกรสำหรับเด็ก ร้องเพลงให้เพื่อนฟัง
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละคู่เลือก พูดแนะนำตัว การเป็นพิธีกรสำหรับเด็ก หรือร้องเพลง 1 อย่าง หน้าชั้นเรียน	- นักเรียนเลือก พูดแนะนำตัว การเป็นพิธีกร หรือร้องเพลง

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

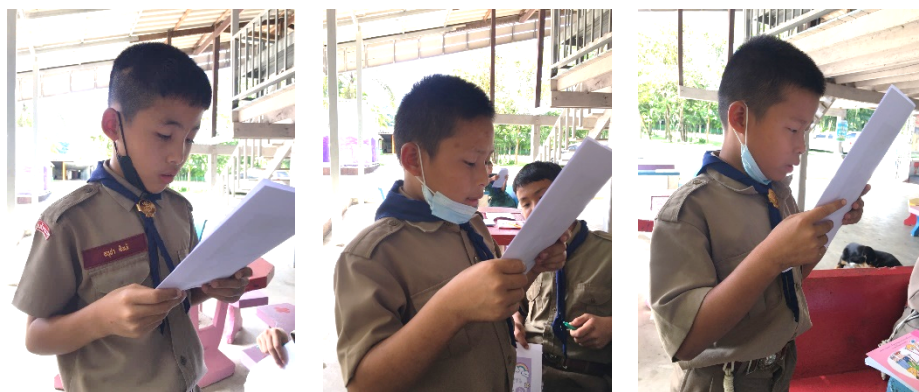
- นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะในการพูดแนะนำตัวเอง

ปัญหาและอุปสรรค

- เมื่อให้นักเรียนเลือก พูดแนะนำตัว การเป็นพิธีกร หรือร้องเพลง นักเรียนส่วนใหญ่เลือกการพูดแนะนำตัวเอง เพราะถนัดและมั่นใจมากกว่า

แนวทางการแก้ไข

- สอนเพิ่มเติมในด้านการพูดพิธีกรสำหรับเด็ก

ภาพที่ 43 การเรียน เรื่อง การพูด การเป็นพิธีกร นักร้อง สำหรับเด็ก

ครั้งที่ 28 วันที่ 23 กันยายน 2565 เรื่อง สรุบบทเรียน เรื่องการพูด
วัตถุประสงค์

ด้านความรู้ (K)

นักเรียนอธิบายความหมายและหลักของการพูดที่ดี มารยาทในการพูดได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนพูดเป็นพิธีกรและร้องเพลงที่ประพันธ์

เนื้อหา

สรุบบทเรียน เรื่องการพูด อธิบายความหมายและหลักของการพูดที่ดี มารยาทในการพูด พูดเป็นพิธีกรร้องเพลง
ที่ประพันธ์และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Post - Test และประเมินผลการเรียนรู้

ตารางกิจกรรม

เวลา	เนื้อหา	กิจกรรม
13.30 น. - 14.00 น.	- กิจกรรม Brain gym เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิก่อนเรียน - ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมและใช้คำถามเพื่อโยงเข้าสู่กิจกรรม (สรุบบทเรียน เรื่องการพูด)	- กิจกรรม Brain gym
14.00 น. - 15.00 น.	- ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post - Test ด้วยการพูดเป็นพิธีกรและร้องเพลงที่ประพันธ์	- นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน Post - Test
15.00 น. - 15.30 น.	- ผู้สอนใช้คำถามเพื่อเป็นการสรุบบทเรียน (มารยาทในการพูดที่ดีควรเป็นอย่างไร, การแนะนำตัว การพูดเป็นพิธีกรและการร้องเพลงเป็นอย่างไร)	- นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันสรุบบทเรียน

ผลการจัดกิจกรรมและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนส่วนใหญ่พูดแนะนำตัวได้

ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนหนังสือไม่คล่อง ทำให้การพูดพิธีกร และร้องเพลงต้องมีการสะกดตลอดเวลาจึงไม่เป็นธรรมชาติ แต่เป็นเหมือนการอ่านมากกว่า

แนวทางการแก้ไข

- ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือให้คล่อง และสอนเพิ่มเติมในด้านการพูดพิธีกรสำหรับเด็ก

ภาพที่ 44 การทดสอบความรู้หลังเรียน Post – Test ด้วยการพูดเป็นพิธีกรและร้องเพลงที่ประพันธ์สรุปผลการดำเนินกิจกรรม

1. พัฒนาการด้านภาษาไทย

นักเรียนพัฒนาการด้านภาษาไทยที่ดีขึ้น คือ ผู้สอนได้นำคำศัพท์ใหม่ ๆ มาให้อ่านและเขียนนั้นจะพยายามสะกดหรืออ่านตามที่สอน และการที่นักเรียนได้เจอคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากคำเดิม ๆ ที่เคยเจอนั้น มักจะถามกับผู้สอนเสมอว่าคืออะไร หมายความว่าอย่างไร แต่สำหรับการเขียนนั้นเมื่อผู้สอนบอกคำบางคำที่ไม่ค่อยได้เห็นนักเรียนมักจะสะกดผิด เช่น คำว่า “ฝั่ง” จะเขียนว่า “ฝาง” หรือในบางครั้งยังสับสนสระที่ต้องใช้ในการสะกดทำให้สะกดผิดเช่นกัน โดยเฉพาะไม้หันอากาศกับตัวการ์นต์และสระอิตที่นักเรียนจะจำสลับกัน เช่น “น้ำมัน” จะเขียนว่า “น้ำมัน” “สิงโต” จะเขียนว่า “สังโต” เป็นต้น และสระ -ะ กับไม้หันอากาศ ที่อ่านออกเสียง อะ เหมือนกันแต่เขียนต่างกัน หรือสระลรูปอ่านออกเสียง อะ แต่ไม่เขียน สระ -ะ เพราะนักเรียนจะสะกดแบบตรงตัว เช่น “ขนุน” จะเขียนว่า “ชนะนุน”

2. การบูรณาการวิชาดนตรีเข้ากับวิชาภาษาไทย

ในการบูรณาการวิชาดนตรีเข้ากับวิชาภาษาไทยนั้น ทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในคำศัพท์ใหม่ ๆ มากขึ้น ที่เป็นศัพท์เกี่ยวกับดนตรี นอกจากนี้การให้ร้องเพลงหรืออ่านกลอนไปด้วยทำให้นักเรียนกล้าที่จะออกเสียงให้ได้ยิน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ชอบความสนุกสนานอยู่แล้วเป็นเหมือนการไม่ได้เรียนได้ผ่อนคลายไปในตัว เมื่อให้อ่านกลอนมีคำสัมผัสกัน หรือร้องเพลงด้วยจึงทำให้เกิดความชอบ ทำให้รู้ว่าอ่านถูกหรือผิด และสามารถช่วยเข้าไปบอกให้ร้องหรืออ่านใหม่ให้ถูกต้องได้

พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

1. พัฒนาการของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหลังเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการที่ชัดเจน (รายบุคคล)

ชื่อนักเรียน	บุคลิกภาพ / ลักษณะของนักเรียนก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	พัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงในด้านวิชาภาษาไทยและดนตรีหลังเข้าร่วมกิจกรรม				
		การอ่าน	การเขียน	การฟัง	การพูด	ด้านดนตรี
1. เด็กชายณัฐพล วิบูลย์ 	- นักเรียนอ่านเขียนภาษาไทยได้เฉพาะคำที่ไม่ยากมาก ไม่ค่อยพูดไม่กล้าแสดงออกชอบน้อยใจ	- อ่านพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถามพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - มีการชื่นชมเป็นบางครั้งในการนำเสนอผลงาน	- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถามพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอผลงานของตนเอง	- อธิบายจากการฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถามพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอผลงานของตนเอง	- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถามพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอผลงานของตนเอง	- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะทำนอง ทุกท่อนเพลง - เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง

<p>2. เด็กชายกฤษฎา เรืองเนตร</p> 	<p>- นักเรียนอ่านสะกดคำภาษาไทยได้ เขียนภาษาไทยคำที่ยากไม่ได้ทำงานที่มอบหมายให้เข้ามาแต่ทำงานเรียบร้อย เป็นคนไม่ค่อยพูด มีความเขินอาย</p>	<p>- อ่านพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้งที่มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทานได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้งที่กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้งที่กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตามจังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>
<p>3. เด็กชายรัชพล บุญเลิศ</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน คำภาษาไทยได้เฉพาะคำพื้นฐานที่ไม่ยากมาก เป็นคนพูดเก่ง แต่ไม่กล้าพูดหน้าชั้นเรียนคนเดียว</p>	<p>- อ่านพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้งที่กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทาน ผิดบางประโยค - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้งที่กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตามจังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>

<p>4. เด็กชายณัฐยศ มีกอง</p> 	<p>- นักเรียนอ่านคำภาษาไทยได้เฉพาะคำที่สะกดง่าย</p> <p>เขียนคำภาษาไทยไม่ได้ พูดเก่ง ชอบเล่นมากกว่าเรียน</p> <p>ติดเพื่อน</p>	<p>- อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง</p> <p>- มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ</p> <p>ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ผิดบางตัว</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง</p> <p>- มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ</p> <p>ผลงาน</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทาน ผิดบางประโยค</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง</p> <p>- กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง</p> <p>- กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน</p> <p>เพลง</p> <p>- เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>
<p>5. เด็กชายณัฐพล มีกอง</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน คำภาษาไทยได้เฉพาะคำที่ไม่ยากมาก ชอบตั้งคำถาม ร้องให้ง่าย เมื่อโดนดู ไม่กล้าแสดงออก</p>	<p>- อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง</p> <p>- มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ</p> <p>ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ผิดบางตัว</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ บางครั้ง</p> <p>- มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ</p> <p>ผลงาน</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทานได้ ถูกต้อง</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง</p> <p>- มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ</p> <p>ผลงาน</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง</p> <p>- ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง</p> <p>- กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน</p> <p>เพลง</p> <p>- เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>

<p>6. เด็กชายอนุชา สิงห์</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน คำภาษาไทยได้แต่บางคำยังใส่ตัวสะกดผิด ไม่ค่อยพูด ไม่กล้าแสดงออก ตั้งใจเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จถึงจะเล่น</p>	<p>- อ่านพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้บางครั้ง - มีการเดินอายุ เป็นบางครั้งใน การนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุก ท่อนเพลง</p>
<p>7. เด็กหญิงพลอย ยูสุข</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน ภาษาไทยได้เฉพาะคำที่ไม่ยากมาก ชอบหัวเราะชอบเต้น ไม่ชอบการบังคับ ชอบการเรียนรู้ที่สนุกสนาน</p>	<p>- อ่านพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้บางครั้ง - มีการเดินอายุ เป็นบางครั้งใน การนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทาน ผิดบางประโยค - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้บางครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุก ท่อนเพลง</p>

<p>8. เด็กหญิงวิลาสินี อาท</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน ภาษาไทยได้ เฉพาะคำที่ไม่ยากมาก พูดเก่ง ชอบร้องเพลง ชอบตั้งคำถาม มีความเป็นผู้นำ ชอบสอนเพื่อน แต่ขอบน้อยใจ ไม่ชอบการบังคับหรือความกดดัน</p>	<p>- อ่านพญฺษณะสระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>
<p>9. เด็กหญิงสุวรรณเพ็ญ สีละ</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน ภาษาไทยได้ เฉพาะคำที่ไม่ยากมาก ไม่กล้า แสดงออก มีความเขินอาย ชอบการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ไม่ชอบการถูกบังคับ</p>	<p>- อ่านพญฺษณะสระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง - มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการเป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้า นำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลงได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>

<p>10. เด็กหญิงประภัสสร บุญทอง</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน ภาษาไทยได้ เฉพาะคำที่ไม่ยากมาก ไม่กล้าแสดงออก พูดเก่ง ชอบการวาดรูประบายสี</p>	<p>- อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง - มีการเงินอายุ เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - มีการเงินอายุ เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- อธิบายจากการ ฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการ เป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลง ได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>
<p>11. เด็กชายเตชินท์ ร่ำเย</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียนคำภาษาไทย ได้ดีแต่ชอบอ่านเล่น อ่านผิด ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้เร็ว มีความเป็นวัยรุ่น ไม่ชอบการบังคับ มีความเขินอาย</p>	<p>- อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ได้ ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้บางครั้ง - มีการเงินอายุ เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการ ฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการ เป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลง ได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>

<p>12. เด็กชายธีรธาร กะลำพัก</p> 	<p>- นักเรียนอ่านเขียน คำภาษาไทย ได้บางคำที่ไม่ยากมาก ชอบตั้งคำถาม พูดเก่ง ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน ชอบการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ชอบเล่นดนตรี กลองชุด กีตาร์</p>	<p>- อ่านพัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผิดบางตัว - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้บางครั้ง - มีการเขินอาย เป็นบางครั้งในการนำเสนอ ผลงาน</p>	<p>- เขียนคำคล้องจอง กลอนสี่ ได้ทุกตัวถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- อธิบายจากการ ฟังนิทาน ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- พูดข้อความการ เป็นพิธีกร ได้ ถูกต้อง - ตอบคำถาม พูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ได้ทุกครั้ง - กล้านำเสนอ ผลงานของตนเอง</p>	<p>- ขับร้องบทเพลง ได้ตรงตามจังหวะ ทำนอง ทุกท่อน เพลง - เคลื่อนไหว ร่างกายตาม จังหวะเพลงได้ทุกท่อนเพลง</p>
--	--	---	---	--	---	--

2. พัฒนาการของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหลังเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการ (ภาพรวม)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

1. ด้านอารมณ์ จากนักเรียนที่มีความก้าวร้าว มีความใจเย็นขึ้น ซึ่งเกิดจากกระบวนการสอนที่ผู้สอนเกิดความเข้าใจในตัวนักเรียน ไม่ดู หรือทำให้เครียดระหว่างเรียน

2. ด้านการเรียนรู้ มีการเปิดใจรับในการเรียนได้ดีในระดับหนึ่ง ในด้านการอ่าน เขียน พูด ที่เริ่มแรกจะไม่ค่อยทำ เพราะกลัวผิด และไม่กล้าที่จะถาม

3. ความกล้าแสดงออก จากเดิมมีความเขินอายเวลาให้พูดหน้าชั้น หรือกระทั่งตอนยืนที่เก้าอี้ตนเองจะไม่กล้าพูด แต่ปัจจุบันนักเรียนกล้าที่จะพูด (บางครั้งแย้งกันตอบ) และมีความเป็นผู้นำมากขึ้น เนื่องจากผู้สอนไม่พูดหรือสื่อการกระทำที่ทำให้เด็กมีความไม่มั่นใจในตนเอง (นักเรียนส่วนใหญ่พูดไม่ชัด ผู้สอนจะไม่ทำให้เป็นจุดด้อย) แต่มักจะส่งเสริมให้ทำได้ทำบ่อย ๆ จนเกิดความชินและกล้าที่จะกระทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง

4. ผู้สอนเป็นพื้นที่ปลอดภัย ส่งผลต่อการทำให้มีประสิทธิภาพในการเรียนและการทำงานกิจกรรมต่างๆ

การที่ผู้สอนเป็นพื้นที่ปลอดภัยให้กับนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ทั้งการสังเกตและเข้าใจ/รับฟัง ปัญหาทางครอบครัว กลุ่มเพื่อนและปัญหาในตัวเด็กนักเรียนในแต่ละบุคคลนั้น ส่งผลทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนและทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ดีขึ้น ดังนี้

4.1 การเข้าไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ได้เข้าไปในฐานะที่เรียกตัวเองว่า “ครู” แต่ให้นักเรียนเรียก “พี่” แทน ซึ่งในช่วงแรกเด็กยังมีความกลัวเกิดขึ้น ไม่กล้าทำกิจกรรมบางอย่างที่ชวนทำ เมื่อผ่านไประยะหนึ่งนักเรียนเกิดความคุ้นชิน(ความไว้วางใจ)จึงกล้าที่จะแสดงออกและพูดคุยมากขึ้น

4.2 จากการที่นักเรียนเกิดความไว้วางใจในตัวผู้สอน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน และสามารถเล่นดนตรีได้ดีขึ้น เนื่องจากกล้าที่ถามในสิ่งที่ไม่รู้ หรือบางครั้งผู้สอนเข้าไปพูดคุยกับนักเรียนอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้เป็นอย่างดีในระดับหนึ่ง

4.3 เมื่อนักเรียนเกิดความไว้วางใจในตัวผู้สอนแล้ว ทำให้ผู้สอนสามารถสอดแทรกกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ให้กับนักเรียน ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นการเรียนที่ให้เกิดการเล่นไปพร้อมๆกัน ทำให้นักเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเวลาไหนควรเรียนเวลาไหนควรเล่น

4.4 นักเรียนเกิดความไว้วางใจผู้สอนหลังจากที่ได้เข้าไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ระยะหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มักมีความรู้สึก การแสดงออก หรืออารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงทำให้เห็นอย่างชัดเจน ผู้สอนจึงได้สังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลในพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในระหว่างวัน ที่ทำให้ไม่ตั้งใจเรียน หรือการเหม่อลอยในระหว่างคาบเรียน จึงเข้าไปพูดคุยอย่างประนีประนอม เพื่อสอบถามปัญหาที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น ปัญหาจากครอบครัว เพื่อน เป็นต้น ซึ่งนักเรียนกล้าที่จะเล่าเรื่องราวให้กับผู้สอนฟัง

ภาพที่ 45 การเข้าไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มแรก : หลังเข้าร่วมกิจกรรม

จากภาพข้างต้น จะเห็นได้ว่าในช่วงเริ่มแรกที่เข้าไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้จะมีการนั่งสมาธิก่อนเรียนในทุก ๆ ครั้ง และนักเรียนจะมีระยะห่างกับผู้สอน ไม่ค่อยใกล้ที่จะพูด หรือเวลาถามไม่กล้าตอบมีความเขินอาย แต่หลังจากเรียนไปได้ระยะหนึ่งแล้ว นักเรียนกล้าที่จะเข้าหาผู้สอนมากขึ้น บางครั้งก็เข้ามาพูดคุยด้วยโดยที่ไม่ได้เข้ามาถามการบ้านหรือเกี่ยวกับเรื่องเรียน ในการทำงานก็รวมกลุ่มกันทำมากกว่าการนั่งทำเพียงคนเดียวให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อบางคนเขียนหรือสะกดคำไม่ได้

5. การสอนวงดุริยางค์

5.1 การสอนนักเรียนกลุ่มพิเศษเพียงกลุ่มเดียว

การสอนนักเรียนกลุ่มนี้ ต้องใช้ระยะเวลาในการสอนค่อนข้างมากในการต่อเพลง คือ การต่อเพลง 1 เพลง ใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือนครึ่ง ถึง 2 เดือน เมื่อต่อเพลงจบแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีการลืมโน้ตเพลง ทำให้การบรรเลงเพลงไม่ต่อเนื่อง ผู้สอนยังต้องกลับมาสอนเพลงในท่อนเดิมซ้ำ ๆ ด้วยการสอนที่ช้าลง ทั้งในการสอนนักเรียนกลุ่มนี้ การสอนแบบตัวต่อตัว หรือแบ่งกลุ่มเครื่องดนตรีจะส่งผลดีกว่าการสอนแบบพร้อม ๆ กัน เพราะในบางครั้งจะเล่นมากเกินไปจนลืมว่ากำลังเรียนและต้องจดจำโน้ตเพลง ดังนั้น การมีผู้สอนหลาย ๆ คน/ครั้งจึงทำให้สามารถสอนไปได้ไวขึ้น

ภาพที่ 46 การสอนวงดุริยางค์กับนักเรียนกลุ่มพิเศษเพียงกลุ่มเดียว

ภาพที่ 47 การซ้อมตั้งแถววงดุริยางค์

5.2 การสอนรวมกลุ่มระหว่างนักเรียนกลุ่มพิเศษและนักเรียนปกติ

การสอนนักเรียนรวมทั้ง 2 กลุ่ม ไปพร้อมๆกันทำให้ระยะเวลาในการสอนลดลงเป็นอย่างมาก คือ การต่อเพลง 1 เพลงใช้ระยะเวลาประมาณ 2 - 3 สัปดาห์ เมื่อต่อเพลงจบแล้วยังมีนักเรียนบางส่วนที่ลืมโน้ตเพลงบ้าง แต่สามารถใช้วิธีค่อย ๆ สอนซ้ำ ๆ พร้อมกับให้นักเรียนคนที่สามารถเล่นได้แล้วมาสอนเพื่อนด้วย หรือพี่สอนน้อง เนื่องด้วยการสอนนักเรียนแบบรวมกลุ่มนักเรียนมีจำนวนที่มาก ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบตัวต่อตัวจะไม่ค่อยทั่วถึงจึงใช้วิธีนี้แทน ซึ่งผลออกมาดี และสามารถต่อบทเพลงต่อ ๆ ไปได้ไวขึ้น ในระยะเวลาเพียง 2 เดือน นักเรียนสามารถต่อเพลงได้ทั้งหมด 3 เพลง

ภาพที่ 48 การสอนวงดุริยางค์กับนักเรียนแบบรวมกลุ่มระหว่างนักเรียนกลุ่มพิเศษและนักเรียนปกติ

ภาพที่ 49 การสอนด้วยการให้เพื่อนสอนเพื่อนหรือพี่สอนน้อง

ภาพที่ 50 การซ้อมตั้งแถววงดุริยางค์

ภาพที่ 51 หลังการฝึกซ้อม 1 เดือน ได้บรรเลงเพลงชาติในกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า

ข้อเสนอแนะ

1. ในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มพิเศษนั้น ผู้สอนควรมีพื้นที่ให้นักเรียนที่ทำให้เกิดความไว้วางใจผู้สอน ไม่ดูจนเกินไป สิ่งนี้ทำให้นักเรียนจะมีความเชื่อใจในผู้สอนมากขึ้น ไม่มีความกลัวในการถามสิ่งที่ไม่เข้าใจระหว่างที่เรียน จะทำให้นักเรียนเปิดมุมมองในการเรียนรู้ แม้ไม่ได้รับทักษะวิชาการเท่ากับนักเรียนกลุ่มปกติ แต่ก็สามารถทำให้ได้เรียนรู้และเปิดรับในสิ่งที่ครูสอนได้มากกว่าเดิม ในทางกลับกันครูอาจคิดว่าหากครูไม่ดูจะทำให้มีนักเรียนบางคนไม่เชื่อฟัง แต่ทางผู้สอนเองคิดว่าการที่นักเรียนไว้วางใจเราแล้ว จะเกิดความเกรงใจและเชื่อฟังไปได้เอง (ซึ่งวิธีการนี้ไม่ได้เกิดแค่จากการสังเกตนักเรียนที่สอน แต่เป็นการมองย้อนกลับไปถึงตัวผู้สอนเองเมื่อขณะที่เรียนอยู่ว่ามีเหตุการณ์ใดที่ทำให้เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน หรือไม่กล้าถามครูในขณะที่เรียน เป็นเพราะกลัวครูดุ กลัวตอบผิด หรือกลัวเพื่อนล้อในบางครั้งนั่นเอง)

2. การที่นำนักเรียนกลุ่มปกติสอนร่วมกับกลุ่มพิเศษ และใช้วิธีการให้คนที่เรียนไวสอนคนที่เรียนช้า เป็นอีกวิธีการหนึ่ง ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เนื่องจากความเป็นเพื่อนจะไม่ได้มีความกลัวเท่าครู และนักเรียนด้วยตนเอง จะมีคำพูดที่แตกต่างไปจากครู ทำให้เข้าใจกันง่ายขึ้น และกล้าที่จะถามเมื่อไม่เข้าใจอีกด้วย

3. นอกจากการเรียนในห้องเรียนแล้ว การพานักเรียนออกมาเรียนนอกห้องเรียนเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในชั้นเรียนส่งผลให้การเรียนดีขึ้น นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น และมีความตั้งใจในการเรียน

ข้อสรุป

ในเรื่องของการเรียนการสอนในสัปดาห์ที่ 1 - 3 เป้าหมายของผู้สอนต้องการพัฒนาทักษะด้านภาษาไทยโดยไม่คำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนดูไม่มีความสุขและไม่เกิดการเรียนรู้ ในสัปดาห์ต่อมาผู้สอนจึงลดความกดดันลงและเข้าใจในความสามารถของเด็กนักเรียนในแต่ละคน เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและทำกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด